

Den Europæiske Unions Tidende

C 109

47. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. april 2004

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Regionsudvalget	
	53. plenarforsamling af 11. og 12. februar 2004	
2004/C 109/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser« og »Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne«	1
2004/C 109/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen« »Europæisk handlingsprogram for trafikikkerheden Halvering af antallet af trafikofre i Den Europæiske Union inden 2010: en fælles opgave«	7
2004/C 109/03	Regionsudvalgets udtalelse om »Transeuropæiske transportnet og -korridorer som løftestang for væksten og instrument til fremme af europæisk samhørighed« og »Udvikling af et transportnet for Euro-Middelhavsområdet«	10
2004/C 109/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer«	14

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2004/C 109/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om opfølgning af hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« - Forslag til fælles målsætninger for inddragelse og orientering af de unge i henhold til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet«	25
2004/C 109/06	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet mod forurening«	29
2004/C 109/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndtering af affald fra udvindingsindustrien«	33
2004/C 109/08	Forslag til regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse«	46
2004/C 109/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om aktiviteterne under Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad samt forslag til omarbejdning af Rådets forordning (EF) nr. 1035/97« og »Forslag til Rådets forordning om Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad (omarbejdet udgave)«	50
2004/C 109/10	Regionsudvalgets resolution om »Resultaterne af regeringskonferencen«	52
2004/C 109/11	Regionsudvalgets resolution om Kommissionens arbejdsprogram og regionsudvalgets prioriteter for 2004	53

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

53. PLENARFORSAMLING AF 11. OG 12. FEBRUAR 2004

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser« og »Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne«

(2004/C 109/01)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til »Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser« og »Forslag til Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne« (KOM(2003) 502 endelig - 2003/0193 (CNS); 2003/0194 (CNS)),

under henvisning til Rådets beslutning af 18. september 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 19 juni 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Forbindelser Udadtil,

under henvisning til EF-traktatens artikel 61 og 62 (¹),

under henvisning til protokollen til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union,

under henvisning til protokollen til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende medlemsstaternes forbindelser med tredjelande med hensyn til passage af de ydre grænser,

under henvisning til »Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed« (KOM(2001) 386 endelig af 11. juli 2001),

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Følgerne af EU's udvidelse for de regioner, der grænser op til ansøgerlandene« (KOM(2001) 437 endelig af 25. juli 2001),

under henvisning til Kommissionens meddelelse »På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union« (KOM(2002) 233 endelig af 7. maj 2002),

under henvisning til Kommissionens meddelelse om videreudvikling af Schengen-reglerne om mindre grænsetrafik (SEK(2002) 947 af 9. september 2002),

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd« (KOM(2003) 104 endelig af 11. marts 2003),

under henvisning til Kommissionens meddelelse »Bane vejen for et nyt instrument for nabolandene« (KOM(2003) 393 endelig af 1. juli 2003),

under henvisning til »Plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser« (RIA-Rådet den 13. juni 2002),

(¹) EFT C 325 af 24.12.2002, s. 57

under henvisning til sin udtalelse af 13. marts 2002 om »Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed« (KOM(2001) 386 endelig - 2001/0154(CNS)) og »Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for, at tredjelandsstatsborgere frit kan bevæge sig på medlemsstaternes område i højst tre måneder, indførelse af en særlig rejsetilladelse og fastsættelse af betingelserne for indrejse med henblik på at færdes på medlemsstaternes område i højst seks måneder« (KOM(2001) 388 endelig - 2001/0155(CNS), (CdR 386/2001 fin ⁽²⁾)),

under henvisning til sin udtalelse af 16. maj 2002 om indvandringspolitikken: »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en fælles politik mod ulovlig indvandring« (KOM(2001) 672 endelig), »Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et handlingsprogram for administrativt samarbejde på områderne ydre grænser, visum, asyl og indvandring (ARGO)« (KOM(2001) 567 endelig - 2001/0230(CNS)), »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en åben metode til koordinering af Fællesskabets indvandringspolitik« (KOM(2001) 387 endelig), og om asylpolitikken: »Forslag til Rådets direktiv om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse som flygtninge, eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse« (KOM(2001) 510 endelig - 2001/0207(CNS)), »Kommissionens arbejdsrapport: Forholdet mellem beskyttelse af den indre sikkerhed og efterlevelse af internationale beskyttelsesforpligtelser og -instrumenter« (KOM(2001) 743 endelig), »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en fælles asylpolitik og indførelse af en åben koordinationsmetode« (KOM(2001) 710 endelig) (CdR 93/2002 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 13. februar 2003 om dokumentet »Mod et større Europa: strategipapir og rapport fra Europa-Kommissionen om de enkelte ansøgerlandes fremskridt i retning mod tiltrædelse« (KOM(2002) 700 endelig og SEK(2002) 1400-1412) samt »Rapport til Rådet fra Kommissionen - information om EU's udvidelse« (KOM(2002)281 endelig), (CdR 325/2002 fin), ⁽⁴⁾

under henvisning til sin udtalelse af 9. april 2003 om »Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste« (KOM(2002) 548 endelig - 2002/0242 CNS)), (CdR 2/2003 fin) ⁽⁵⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 13. marts 2002 om »Strategier til fremme af det grænseoverskridende og tværregionale samarbejde i et udvidet Europa - et grunddokument med retningslinjer for fremtiden« (CdR 181/2000 fin) ⁽⁶⁾,

under henvisning til sin udtalelse om »Anden handlingsplan for den nordlige dimension (2004-2006)« (KOM(2003) 343 endelig) (CdR 102/2003 fin) ⁽⁷⁾,

under henvisning til artikel III-166 i udkastet til traktat om en forfatning for Europa, som konventet forelagde formanden for Det Europæiske Råd den 18. juni 2003 i Rom, (CONV850/03) ⁽⁸⁾,

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 277/2003 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Forbindelser Udadt den 27. november 2003 med Karsten Neumann, medlem af landdagen i Mecklenburg-Vorpommern (DE/PSE), som ordfører, og

ud fra følgende betragtninger:

»Forsoning på tværs af grænser lader sig ikke gøre i et murenes Europa, men er mulig på et kontinent, hvis grænser ikke længere fungerer som skillelinjer.«(Richard von Weizsäcker, tidligere forbundspræsident i Tyskland)

- 1) Regionsudvalget bifalder de foreslåede bestemmelser om indgåelse af bilaterale aftaler i hele Europa om mindre grænsetrafik i lyset af den forestående udvidelse, da grænsepassager mellem de nuværende og kommende medlemsstater på den ene side, og mellem de kommende medlemsstater og vores fremtidige naboer på den anden side, meget ofte er af betydning for regionerne.

⁽²⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s.20.

⁽³⁾ EFT C 278 af 14.8.2002, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT C 128 af 29.5.2003, s. 56.

⁽⁵⁾ Bulletin 6 (2003), 1.4.7.

⁽⁶⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 37.

⁽⁷⁾ EUT C 23 af 27.1.2004, s. 27.

⁽⁸⁾ EFT C 169 af 18.7.2003, s. 58.

- 2) Regionsudvalget understreger, at denne ledsageforanstaltning i forbindelse med den forestående udvidelse kan sikre, at de nye grænser, som er fremkommet og er ved at blive dannet mellem de nye medlemsstater og deres naboer, ikke udgør nogen overvældende stor hindring for handelen, den sociale og kulturelle udveksling eller det regionale samarbejde, navnlig ikke for indbyggere i grænseområderne.
- 3) Regionsudvalget fremhæver, at de regionale og lokale myndigheder i grænseområderne altid har været og altid vil være pionerer med hensyn til kommunikation og samarbejde på tværs af grænserne, da grænserelaterede problemer og risici i første række forekommer på det lokale plan og kan afhjælpes eller reduceres via et snævert kommunalt samarbejde. De regionale interesser og problemer i den forbindelse kan være meget forskelligartede. Problemerne kan ofte løses uden vanskeligheder på lokalt plan, men kan også have varige negative følger for forbindelserne mellem nabostaterne og være en hindring for et godt naboskab.
- 4) Regionsudvalget forholder sig optimistisk på grundlag af de mangeartede og gennemgående positive erfaringer, der er gjort med mindre grænsetrafik i de europæiske grænseområder, som allerede i årtier har haft succes med en delvis anvendelse af en sådan ordning.
- 5) Regionsudvalget bifalder den hidtidige inddragelse af tiltrædelseslandene i udarbejdelsen af Kommissionens forslag og understreger det nødvendige i at fortsætte dialogen med disse lande om reglerne for den grænseoverskridende trafik.
- 6) Det ville være hensigtsmæssigt at videreføre den europæiske integration under særlig hensyntagen til videreudviklingen af en sammenhængende strategi for grænseoverskridende samarbejde. De foreliggende forordningsforslag kunne give en vigtig impuls hertil, da reglerne anvendes i fuldt omfang af tiltrædelseslandene og de tilgrænsende medlemsstater, for så vidt de ikke allerede er dækket af bilaterale aftaler -

på sin 53. plenarforsamling af 11.-12. februar 2004 (mødet den 11. februar) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 bifalder Kommissionens to forordningsforslag, som meget hensigtsmæssigt offentliggøres i ét dokument. Det foreslås at etablere en sammenhængende ramme for visaregler med henblik på at komplettere de foreslåede forenklinger for mindre grænsetrafik for indbyggerne i grænseområderne i den endnu ikke præcist fastlagte overgangsperiode indtil Schengen-reglerne anvendes fuldt ud i tiltrædelseslandene. Det er Kommissionens hensigt at gøre reglerne så fleksible som muligt i overgangsperioden med henblik på at muliggøre en trinvis tilpasning af reglerne alt efter, hvor langt medlemsstaterne er nået med gennemførelsen af Schengen-reglerne,

1.2 konstaterer med tilfredshed, at de forslag, der er genstand for denne udtalelse, indgår i en pakke af foranstaltninger, som i lyset af, at Schengen-reglerne med Amsterdam-traktaten integreres i EU's rammelovgivning, og at EU dermed i henhold til artikel 62, stk. 2, og artikel 61 har kompetence til at indføre »foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser«, hører til de tiltag, som i medfør af artikel 7 A vil blive iværksat inden for 5 år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden som ledsageforanstaltninger til sikring af den frie bevægelighed for personer,

1.3 henviser til sin udtalelse om »Udformningen af en fælles politik vedrørende ulovlig indvandring, menneskesmugling og -handel, de ydre grænser og tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold« (KOM(2003) 323 endelig, CdR 250/2003 fin) og understreger det vigtige i en velgennemtænkt visapolitik

med henblik på forebyggelse af ulovlig indvandring, bekæmpelse af menneskesmugling og -handel, navnlig den inhumane handel med kvinder, som kræver et effektivt informationssystem og en velfungerende integreret forvaltning af de ydre grænser,

1.4 deler den opfattelse, Kommissionen giver udtryk for i sin meddelelse »Bane vejen for et nyt instrument for nabolandene«, nemlig at effektiv grænsekontrol er en væsentlig forudsætning for at skabe velfærd og sikkerhed på begge sider af grænsen og for at fremme handelen og grænsetrafikken samtidig med, at grænserne sikres,

1.5 minder om, at de lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle for stabiliteten og sikkerheden i grænseområderne,

1.6 er enig med Kommissionen i, at det i betragtning af de sociale og kulturelle bånd, der har bestået gennem mange år på tværs af EU's ydre grænser, er vigtigt, at EU's nye ydre grænser ikke opfattes som en hæmsko for eksisterende kontakter og samarbejde på lokalt niveau, og betoner, at de nye grænser i stedet bør udnyttes til fremme af et fredeligt og godt naboskab mellem EU og dets nye naboer,

1.7 understreger den centrale betydning, som det regionale og grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder spiller for håndteringen på længere sigt af disse komplekse udfordringer, også når der kræves handling på nationalt plan,

1.8 mener, at reelle fremskridt i det grænseoverskridende samarbejde kan opnås hurtigere, hvor vidtgående, men helt nødvendig finansiel støtte til grænseoverskridende samarbejde, f.eks. via Interreg III A, knyttes sammen med det snævre samarbejde mellem grænseregionernes lokale og regionale aktører, der eksisterer uafhængigt af støtten,

1.9 opfordrer på ny til, at der fortsat rettes særlig opmærksomhed mod grænseregionerne, som på baggrund af deres perifere beliggenhed fortsat bør forsynes med passende midler og instrumenter i overensstemmelse med strategien »Fællesskabsaktion for grænseregioner«,

1.10 er overbevist om, at den lettere passage i forbindelse med ordningen for mindre grænsetrafik har bidraget til og takket være forordningsforslagene fortsat vil bidrage til et gnidningsfrit samarbejde mellem de lokale aktører i grænseregionerne, hvad enten det drejer sig om forvaltninger eller organisationer,

1.11 opfordrer derfor til, at den vellykkede EuRegio-ordning videreføres ved EU's kommende ydergrænser, og at der både her og ved de foreløbige ydergrænser åbnes muligheder for mindre grænsetrafik, i hvert fald for indbyggerne i de lokalområder, som er dækket af EU's og medlemsstaternes særlige støtteforanstaltninger, med henblik på at styrke merværdien af de fællesskabsfinansierede projekter og fremme samarbejdet i de pågældende områder,

1.12 opfordrer derfor til at undersøge, om fastlæggelsen af et geografisk gyldighedsområde, selv om der kun er tale om at fastlægge en maksimal udstrækning, faktisk er nødvendig for gennemførelsen af målene, dvs. står i et rimeligt forhold til disse, eller om det ikke snarere i henhold til subsidiaritetsprincippet bør være medlemsstaterne, der på grundlag af deres kendskab til de konkrete lokale vilkår og de sammenflettede videnskabelige, sociale og kulturelle bånd træffer afgørelse om bilateral fastlæggelse af det geografiske gyldighedsområde, især da man ikke behøver at frygte, at andre medlemsstaters interesser hermed går for nær,

1.13 understreger, at den mindre grænsetrafik som alle andre foranstaltninger til fjernelse af de indre grænser mellem medlemsstaterne inden for rammerne af Schengen-gennemførelseskonventionen må udformes i overensstemmelse med den nationale lovgivning og under hensyntagen til alle parter interesser,

1.14 påpeger derfor, at der på trods af de foreslåede grænsepassagelettelser må sikres kontrol med enhver passage af grænsen, da den begrænsede territoriale og tidsmæssige gyldighed for visa ikke kan overvåges effektivt uden stemping og kontrol ved grænsen,

1.15 understreger, at alle de sædvanlige betingelser for tildeling af visum for kortvarige ophold skal gælde ved indførelsen af det særlige korttidsvisum »L« – i modsætning til det korttidsvisum, som kun giver ret til ophold i grænseområdet,

1.16 beder Kommissionen undersøge, hvordan overholdelsen af de tidsmæssige bestemmelser i forslaget artikel 9 skal kontrolleres i forbindelse med det planlagte særlige visum og det i artikel 16 beskrevne afkald på ind- og udrejsestempler, og om det er nødvendigt og hensigtsmæssigt at indføre en sådan kontrol for at nå forordningsforslagets mål,

1.17 fastslår, at det lokale samarbejde, der foregår mellem konsulater i henhold til de fælles konsulære instrukser, samt visumpolitikken også skal bidrage til beskyttelse af de ydre grænser,

1.18 henviser til, at forordningerne bygger på Schengen-reglerne i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 3, stk. 1, og derfor skal gennemføres fuldt ud i alle tiltrædelseslande, også hvis disse ikke integreres i systemet umiddelbart i forbindelse med tiltrædelsen,

1.19 understreger, at indførelsen af en ordning for mindre grænsetrafik i stor udstrækning også vil være afhængig af lokale forhold, og at det derfor, selv om kompetencen ligger på det statslige niveau, er nødvendigt at høre de lokale og regionale myndigheder i grænseområderne, hvis de planlagte tiltag skal krones med held,

1.20 betoner, at det parallelt med de foreslåede tiltag er nødvendigt med en række praktiske foranstaltninger til udbygning af grænseovergangsstederne for at gøre passagen ved de ydre grænser mere effektiv og gnidningsløs og dermed samtidig kunne koncentrere indsatsen om sikkerheden ved de ydre grænser,

1.21 gør opmærksom på, at man i lyset af bortfaldet af kontrollen ved de indre grænser heller ikke kommer uden om sådanne forholdsregler ved de »foreløbige ydre grænser«, men at man herved tværtimod udfylder et hul i det regionale grænseoverskridende transportnet og således kan skabe gode betingelser for udnyttelsen af de økonomiske, politiske, sociale og kulturelle muligheder, der ligger i EU's udvidelse,

1.22 bifalder, at foranstaltningerne også finder anvendelse ved grænsen til Kaliningrad, og opfordrer til, at der snarest muligt indføres en tilsvarende ordning som et velkomment supplement til transitordningerne mellem tiltrædelseslandene, EU og Rusland i tråd med de kompromiser, der er indgået,

1.23 opfordrer til, at visabestemmelserne for mindre grænsetrafik snarest muligt harmoniseres med de tilsvarende toldbestemmelser, herunder navnlig fritagelse for importafgifter,

1.24 konstaterer, at Kommissionen som følge af den annoncerede undersøgelse af de krav, den fremfører i meddelelsen »På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union«, tager afstand fra, at der indgås aftaler mellem Fællesskabet og de tilgrænsende tredjelande, og i stedet vil overlade indgåelsen af bilaterale aftaler til nabostaterne, hvorved der kan tages hensyn til grænseregionernes mange forskellige lokale og regionale interesser samtidig med, at alle medlemsstaternes interesser kan holdes for øje,

1.25 ville hilse det velkommen, om inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i forhandlingerne om disse bilaterale aftaler var ligeså selvfølgelig som Regionsudvalgets deltagelse i videreudviklingen af EU-bestemmelserne om grænseoverskridende samarbejde.

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 *vedrørende Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser (2003/0193(CNS)).*

Henstilling 1

artikel 3 b)

Kommissionens tekst	Ændringsforslag
b) »grænseområde«: et område, som i fugleflugtslinje ikke strækker sig over mere end 50 kilometer regnet fra grænsen. Inden for dette område kan de kommuner, der betragtes som en del af grænseområdet, yderligere præciseres af de pågældende stater.	b) »grænseområde«: et område, som i fugleflugtslinje ikke strækker sig over mere end 50 kilometer regnet fra grænsen. Inden for dette område kan <u>de pågældende stater nærmere fastlægge, hvilke kommuner, der betragtes som en del af grænseområdet, yderligere præciseres af de pågældende stater.</u> Grænseområdet er i den forbindelse i reglen et område, som i fugleflugtslinje <u>ikke strækker sig over mere end 50 kilometer regnet fra grænsen.</u>

Begrundelse

Det forekommer ikke påkrævet at fastlægge en »højeste afstand« for at nå forordningens mål, og tiltaget er derfor ikke proportionalt med målet. Det bør i henhold til subsidiaritetsprincippet være medlemsstaterne, der på grundlag af deres kendskab til de konkrete lokale vilkår og de sammenflettede videnskabelige, sociale og kulturelle bånd træffer afgørelse om bilateral fastlæggelse af det geografiske gyldighedsområde, især da man ikke behøver at frygte, at andre medlemsstaters interesser hermed går for nær. For at opfylde forordningens mål skulle en fastlæggelse af reglerne i den anbefalede form være tilstrækkelig. Dette ville især give god mening i randområder, hvor større kommuner ligger mere end 50 km fra landgrænsen, men alligevel har en tæt økonomisk tilknytning til nabogrænseområdet og f.eks. støttes af Kommissionen som grænseregion via Euregio, som det bl.a. er tilfældet med øen Rügen (DE) og bykoncentrationen Stettin (PL), der ligger ca. 200 km derfra, i Euroregionen Pommern. Der bør i det mindste tages hensyn til øernes særlige geografiske beliggenhed, hvis formuleringen »50 km i fugleflugtslinje fra grænsen« i artikel 1 refererer til den nærmeste landgrænse.

Henstilling 2

Artikel 18 c)

Kommissionens tekst	Ændringsforslag
c) tillader indbyggerne i grænseområderne at passere deres grænse på andre steder end de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.	e) tillader indbyggerne i grænseområderne at passere deres grænse på andre steder end de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

Begrundelse

Forslaget efterlader det indtryk, at det skal være muligt at passere de ydre grænser uden kontrol af den særlige berettigelse. Principielt kan indførelse af en sådan fremgangsmåde ved de indre grænser være fornuftig, uden at det fører til nævneværdig belastning i form af kriminalitet. Der er dog fare for misbrug af ordningen, hvis der ikke er sikret grænsekontrol, og hvis kontrol inde i landet ikke kan sikre overholdelse af opholdstilladelsens begrænsninger i tid og sted. Denne fare kan ikke imødegås, end ikke gennem større krav til visumudstedelse med henblik på det forventede store antal af visumudstedelser i forbindelse med mindre grænsetrafik. Grænsepassagen lettes allerede i en vis grad af lettelserne i litra a) og b), hvilket er i overensstemmelse med kravene om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig indvandring.

Kommissionen anfører som begrundelse, at denne mulighed allerede er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Schengen-gennemførelseskonventionen, og i del I, punkt 1.3, i Den Fælles Håndbog, men undlader at gøre opmærksom på, at dele af bestemmelserne udgår med Rådets beslutning 2002/352/EF af 9. maj 2002. Som følge af denne beslutning har muligheden siden den 1. juni 2002 kun eksisteret for personer, »som ifølge bilaterale aftaler om mindre grænsetrafik - i Italien kaldet »mindre grænsetrafik« eller »udflugtstrafik« - har sådanne tilladelser« og for »sømænd, der går i land«. Hertil kommer, at eksekutivkomitéen med god grund ikke har gjort brug af denne mulighed, og der er derfor ingen grund til at gøre brug af den nu.

2.2 vedrørende Rådets forordning om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik ved de midlertidige ydre landgrænser mellem medlemsstaterne (2003/0194 (CNS)).

Henstilling 3

Artikel 5, stk. 2, litra c)

Kommissionens tekst	Ændringsforslag
c) tillader indbyggerne i grænseområderne at passere deres grænse på andre steder end de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.	e) tillader indbyggerne i grænseområderne at passere deres grænse på andre steder end de godkendte grænseovergangssteder og uden for åbningstiden.

Begrundelse

se begrundelsen til henstilling 2

Indtil anden fase af Schengen-ordningen er gennemført, gælder det, der er anført i begrundelsen til henstilling 2, også her.

Bruxelles, den 11. februar 2004

Peter STRAUB

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen« »Europæisk handlingsprogram for trafikikkerheden Halvering af antallet af trafikofre i Den Europæiske Union inden 2010: en fælles opgave«

(2004/C 109/02)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Kommissionens meddelelse Europæisk handlingsprogram for trafikikkerheden (KOM(2003) 311 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 2. juni 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 14. maj 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til sin tidligere udtalelse om Kommissionens hvidbog om »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 – De svære valg« (KOM (2001)370 endelig; CdR 54/2001 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin tidligere udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Trafikkerhed: hovedopgaver i EU – statusrapport og prioritering af foranstaltninger« (KOM (2000)125 endelig; CdR 166/2000 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 184/2003 rev. 2), som blev vedtaget den 3. december 2003 af Underudvalget for Territorial Samhørighed med Royston Brady, medlem af Dublin Regional Authority (IE/AE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Trafikkerheden berører hele Den Europæiske Union og dens befolkning direkte. Udgifterne i forbindelse med de 1,3 mio. trafikulykker pr. år med 40 000 dræbte og 1,7 mio. kvæstede vurderes til 160 mia. EUR, og de personlige tragedier lader sig ikke gøre op;
- 2) EU-traktaten kræver udtrykkeligt, at den fælles transportpolitik skal omfatte foranstaltninger til forbedring af trafikikkerheden;
- 3) I forbindelse med målsætningerne for den fælles transportpolitik og for Europæisk handlingsprogram for trafikikkerheden er der tale om delt kompetence, og de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle;
- 4) Kommissionen har foreslået, at EU sætter sig som mål at halvere antallet af trafikdræbte inden 2010 -

på sin 53. plenarforsamling den 11.-12. februar 2004 (mødet den 11. februar) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1 Regionsudvalget bifalder meddelelsen og handlingsprogrammet som et vigtigt bidrag til de igangværende bestræbelser på at forbedre og fremme trafikikkerheden.

1.2 Regionsudvalget tilslutter sig målsætningen at halvere antallet af trafikdræbte inden 2010 og bifalder, at Rådet også gør det. Som påpeget i meddelelsen repræsenterer målsætningen en seriøs, kollektiv forpligtelse, der indebærer, at de offentlige myndigheder på alle niveauer påtager sig et ansvar og gør en indsats. Fastsættelse af mål, fordeling af ansvar og integreret planlægning er faktorer, som er af afgørende betydning for handlingsplanens succes. Men Regionsudvalget finder, at handlingsprogrammets mål bør overvejes nærmere. I betragtning af at antallet af trafikdræbte er reduceret med 50 % i løbet

af de seneste 30 år, kan det forekomme overdrevent ambitiøst at ville opnå en yderligere reduktion på 50 % inden 2010, navnlig når man ser, hvilke foranstaltninger handlingsprogrammet omfatter. Da der er stor forskel på antallet af trafikdræbte og trafikulykker i de forskellige medlemsstater, er det også vigtigt, at den tilstræbte reduktion opnås i alle medlemsstaterne, under hensyntagen til antallet af trafikulykker og allerede opnåede gode resultater inden for trafikikkerhed, og at den opnås for alle trafikanters og ikke bare for bilisternes vedkommende.

1.3 Skønt antallet af dræbte og tilskadedkomne som følge af trafikulykker er faldet, understreger Regionsudvalget, at der ikke er grund til at lægge hænderne i skødet, da situationen på vejene i EU stadig er uacceptabel.

⁽¹⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 25.

1.4 Regionsudvalget understreger, at individuelle trafikanters rettigheder ikke må gå forud for almenhedens ret til sikkerhed og tryghed.

1.5 Hvis handlingsprogrammet skal blive en succes, må alle aktører gøre en indsats og afsætte ressourcer, og Regionsudvalget bifalder, at Kommissionen anerkender, at de lokale og regionale myndigheder har en vigtig rolle at spille. Regionsudvalget glæder sig også over, at Kommissionen har rettet sig efter mange af de henstillinger, det fremsatte i udtalelsen om »Trafiksikkerhed - hovedopgaver i EU – statusrapport og prioritering af foranstaltninger«⁽³⁾.

1.6 Regionsudvalget finder, at der er særlig brug for en EU-indsats i forbindelse med teknologi, der udvikler sig hastigt, og i forbindelse med multinationale selskaber, der opererer på globale markeder. Derfor ser det positivt på anvendelse af den åbne koordinationsmetode på visse aspekter af forbedring af trafikikkerheden i EU.

1.7 Det er almindeligt anerkendt, at trafikanternes overtrædelse af den grundlæggende lovgivning på trafikikkerhedsområdet, navnlig om fartgrænser, spirituskørsel og anvendelse af personligt sikkerhedsudstyr, er hovedårsagen til de alvorlige ulykker. Regionsudvalget understreger, at der må lægges stor vægt på gennemførelse og håndhævelse af den eksisterende lovgivning i medlemsstaterne.

1.8 Regionsudvalget hilser Europæisk Charter om Trafiksikkerhed velkomment og ønsker, at der gøres en indsats for at markedsføre det. Regionsudvalget kan evt. hjælpe til med at markedsføre chartret over for de lokale og de regionale myndigheder i EU og opfordrer til, at der gøres en særlig indsats for at markedsføre det i de nye medlemsstater.

1.9 Regionsudvalget bifalder forslaget om et europæisk overvågningsorgan for trafikikkerhed, eftersom pålidelige og sammenlignelige statistiske data, især om årsagerne til ulykker, er nødvendige for at udvikle yderligere målrettede foranstaltninger, der kan gøre vejtransporten sikrere.

1.10 Regionsudvalget opfordrer til, at der udvikles teknologisk apparatur som f.eks. standardiseret optageudstyr (sorte bokse), der kan tilpasses landevejskøretøjer. Hvis sådant udstyr bliver almindeligt anvendt, kan det få kraftig indflydelse på chaufførers adfærd og stærkt begrænse udgifterne til håndhævelse af sikkerhedslovgivningen.

1.11 Regionsudvalget anmoder om, at der inden for rammerne af den eksisterende fællesskabspolitik ydes skatte- og afgiftsbegunstigelser til udvikling og anvendelse af sikkerhedsudstyr i køretøjer. Men udviklingen af sikkerhedsudstyr til køretøjer og deres brugere må ikke ske på bekostning af andre trafikanter, som i forvejen er mere sårbare.

1.12 Det hedder i meddelelsen, at EU råder over finansielle midler til at støtte trafikikkerhedsinitiativer. Regionsudvalget understreger, at der heraf bør stilles midler til rådighed for de lokale og regionale myndigheder til gennemførelse af målrettede trafikikkerhedsprogrammer. Hensynet til trafikikkerheden

bør også være et kriterium i forbindelse med infrastrukturstøtte fra strukturfondene.

1.13 Regionsudvalget finder, at meddelelsen kunne have lagt større vægt på spørgsmål i tilknytning til de ikke-kørende trafikanters, dvs. fodgængernes og cyklisternes sikkerhed. At der traditionelt ofres så begrænset opmærksomhed på disse trafikanter har resulteret i for mange ulykker på vejene i EU. Det bekymrer Regionsudvalget, at det foreslåede handlingsprogram for trafikikkerheden kan forværre denne traditionelle skævhed.

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 Regionsudvalget finder, at det foreslåede mål for handlingsprogrammet bør overvejes nærmere. F.eks. kunne der opstilles særlige mål for de enkelte medlemsstater og for forskellige kategorier af trafikanter, idet der er stor variation inden for EU, når det gælder trafikikkerhed. De opstillede mål bør desuden også virke stimulerende og være realistiske for de lande, der er kommet langt med trafikikkerheden. Hvis der opstilles særlige nationale målsætninger, bør det foregå i samarbejde med medlemsstaterne og med de lokale og regionale myndigheder.

2.2 Regionsudvalget bifalder Kommissionens og Røde Kors' igangværende kampagne for børn. Det er vigtigt at udvikle sikker kørsels- og vejbenyttelsesadfærd hos unge førere af motorkøretøjer og unge vejbrugere i øvrigt, og derfor så udvalget gerne et forslag til et EU-program for færdselslans og sikker kørsel, støttet af Kommissionen og rettet mod skolelever på sekundærtrinnet, evt. i tilknytning til Youth-programmet. Det er udvalgets opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder ville være villige og velegnede til at medvirke til at etablere og gennemføre et sådant program.

2.3 Regionsudvalget ser gerne, at man nøjere overvejer, om de lokale og regionale myndigheder kan medvirke til at håndhæve færdselslovgivningen i nært samarbejde med politiet, da det kunne sikre stærkt forøget kapacitet til håndhævelse af den eksisterende lovgivning. Ekstraopgaver bør dog ikke gøres obligatoriske ved lov; de skal være frivillige og primært vedrøre lokale trafikikkerhedsspørgsmål.

2.4 Regionsudvalget bifalder forslaget om at støtte udbygningen af det europæiske program for bedømmelse af nye bilmodeller (EuroNCAP), så andre aspekter af passiv sikkerhed, som f.eks. beskyttelse mod piskesmældslæsioner og bedre kompatibilitet mellem køretøjerne i tilfælde af sammenstød, inddrages. Men udvalget finder, at vurdering af risikoen i forbindelse med uheld, som involverer fodgængere, bør indgå i EuroNCAP som et standardelement.

2.5 Regionsudvalget finder, at de kompetente myndigheder bør betragte trafikikkerhed som et nødvendigt hensyn i forbindelse med planlægning og udførelse af vejinfrastrukturprojekter, så de f.eks. konsulterer dem, der har ansvaret for trafikikkerheden, ikke mindst politiet.

⁽³⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 25.

2.6 Regionsudvalget erkender, at forbedringer af vejinfrastrukturen kan bidrage til at begrænse trafikulykkernes hyppighed og voldsomhed. Handlingsprogrammet indeholder foranstaltninger vedrørende ny vejinfrastruktur, men udvalget så også gerne trafikstyrings-/trafiksikkerhedsinitiativer med henblik på allerede eksisterende veje, også i byområder. Man bør eksempelvis overveje at indføre et generelt overhalingsforbud for lastbiler på farlige vejstrækninger.

2.7 Regionsudvalget foreslår, at det europæiske overvågningsorgan for trafiksikkerhed får sit opgavefelt udvidet, så det også skal indsamle og videreformidle eksempler på god praksis i forbindelse med håndhævelse af trafiksikkerhedsbestemmelser. Overvågningsorganet kunne også indsamle komparative data i alle medlemsstaterne om overholdelse af trafiksikkerhedskravene og sandsynligheden for håndhævelseltag. Publikation af disse data, indsamlet på ensartet vis, skulle kunne inspirere medlemsstaterne til at forbedre deres indsats på disse områder.

2.8 Regionsudvalget så gerne, at trafikulykkers konsekvenser for ofrene og deres familier/pårørende under forsørgelse blev undersøgt nærmere, så der kan opstilles eksempler på god praksis for information og støtte til ofrene og deres pårørende. Dette kunne være endnu en opgave for overvågningsorganet for trafiksikkerhed.

2.9 Som det EU-organ, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder, som spiller en vigtig rolle i gennemførelsen

af handlingsprogrammet for trafiksikkerheden, ønsker Regionsudvalget at blive repræsenteret i den følgegruppe, der skal evaluere fremskridtene.

2.10 Forslaget om at oprette et informationsnet mellem de nationale kørekortmyndigheder hilses velkomment. Regionsudvalget opfordrer også til at overveje et system, som kan sikre, at bøder for trafikforseelser begået af EU-borgere i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende, inddrives.

2.11 Regionsudvalget bekræfter sin vilje til at arbejde for forbedret trafiksikkerhed ved at anbefale styrkelse af foranstaltningerne til bekæmpelse af kørsel uden kørekort eller forsikring. Der sker alt for mange ulykker, hvor trafikanterne hverken opfylder kravet om kørekort eller forsikring. For at øge trafiksikkerheden er det nødvendigt at gøre trafikanterne mere ansvarlige både med hensyn til de farer, de udsætter sig for, og de krav, de skal overholde.

2.12 Regionsudvalget understreger EU's åbne karakter og EU-borgernes frie bevægelighed. Grænserne bør ikke hindre bestræbelserne på at begrænse trafikulykkerne. Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet mellem staterne for at sikre reel gennemførelse af de straffe, som EU-borgere eller tredjelandsborgere idømmes for at have begået en trafikovertrædelse eller -forseelse på en medlemsstats område.

Bruxelles, den 11. februar 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Transeuropæiske transportnet og -korridorer som løftestang for væksten og instrument til fremme af europæisk samhørighed« og »Udvikling af et transportnet for Euro-Middelhavsområdet«

(2004/C 109/03)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Rådets høring og brevet fra formanden for COREPER af 15. september 2003, hvori der anmodes om Regionsudvalgets udtalelse om »Spørgsmål om forbindelser og transport i Europa set i en lokal sammenhæng, for så vidt angår store grænseoverskridende infrastrukturarbejder«;

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om udvikling af et transportnet for Euro-Middelhavsområdet – KOM(2003) 376 endelig;

under henvisning til formandens beslutning af 19. juni 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed;

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Et europæisk vækstiniciativ - Investering i net og viden med henblik på vækst og beskæftigelse« KOM(2003) 579 endelig;

under henvisning til den rapport af 30. juni 2003, der er udarbejdet af gruppen på højt niveau under forsæde af Karel Van Miert om prioriterede projekter vedrørende transeuropæiske transportnet frem til 2020;

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (CdR 284/2001 fin) ⁽¹⁾;

under henvisning til det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 1692/96/EF om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet – KOM(2003) 564 endelig;

under henvisning til Napoli-chartret, der blev vedtaget af EU's transportministre på det uformelle ministerrådsmøde den 4.-5. juli 2003;

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 291/2003 rev. 1), der blev vedtaget den 3. december 2003 af Underudvalget for Territorial Samhørighed (ordfører: Bernard Soulage, formand for transportudvalget i regionalrådet i Rhône-Alpes (FR/PSE));

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Udbygningen af transportinfrastrukturen er dels en vigtig drivkraft for den europæiske integration, idet dette er med til at fremme samhandlen, dels en kilde til økonomisk vækst, eftersom dette bidrager til territorial samhørighed i EU og fremme af et Europa, der er tæt på borgerne. TEN-T og korridorerne er derfor afgørende for den fri bevægelighed af varer, tjenester, kapital og arbejdskraft, dvs. at det indre marked kan fungere frit.
- 2) En bedre balance mellem transportformerne er en nødvendig forudsætning for en bæredygtig udvikling, der tager hensyn til miljøet, og som er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions internationale forpligtelser.
- 3) For at opnå en afbalanceret udvikling af regionerne bør man tage behørigt hensyn til perifere og isolerede regioner, beskytte følsomme områder, lette tilgængeligheden, navnlig i grænseområderne, samt skabe et Europa, der er tæt på borgerne -

på sin 53. plenarforsamling den 11.-12. februar 2004 (mødet den 11. februar) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

⁽¹⁾ EFT C 278 af 14.11.2002 s. 7.

1. Regionsudvalgets synspunkter

Transportnettenes betydning for EU's udvikling

Regionsudvalget

1.1 bifalder initiativet, eftersom de europæiske og transeuropæiske net har en løftestangseffekt på væksten og beskæftigelsen. Desuden understreger initiativet nødvendigheden af at have en langsigtet vision for udviklingen i EU, navnlig med henblik på udvidelsen og udviklingen af multimodale korridorer uden for EU's grænser. Det er navnlig vigtigt for at undgå, at de nye medlemsstater havner i periferien;

1.2 understreger, at EU's indsats på transportområdet ikke bør begrænse sig til en kortsigtet, budget-fremgangsmåde. Det er vigtigt, at der med sigte på bæredygtighed tages højde for transportsystemets bidrag til den polycentriske udvikling i EU. Der er i fremtiden brug for infrastrukturer til løsning af de nuværende trafikproblemer, men også de problemer, som kan forventes at opstå i et udvidet EU. Disse problemer former også de fremtidige trafikstrømme. De fremtidige trafikstrømme (strømme af personer, tjenester og varer) vedrører også forbindelserne i Middelhavsområdet, Østersøområdet, med Balkan og andre tredjelande, der er naboer til EU;

1.3 mener, at infrastrukturer bidrager til at skabe økonomisk udvikling og på lang sigt økonomisk balance mellem regionerne. EU bør allerede nu forberede sin udvikling (eller senere udvidelse) ved at styrke båndene (materielle og immaterielle) til sine naboer i øst og syd med henblik på at skabe et omfattende område med stabilitet, integration og velstand. Der bør derfor skabes en stadig tættere forbindelse mellem transeuropæiske transportnet og hhv. de tværopæiske transportkorridorer og transportkorridorerne i Euro-Middelhavsområdet, hvis udvikling hører sammen med den nye strategi for nærhedspolitikken. Som det fremgår af rapporten fra gruppen på højt niveau, bør en fornuftig planlægning af de transeuropæiske net på lang sigt omfatte en tæt forbindelse mellem prioriterede projekter vedrørende transeuropæiske transportnet og de tværopæiske transportkorridorer, idet der i den forbindelse gøres brug af de instrumenter, der er til rådighed;

1.4 understreger i den forbindelse, at grænseoverskridende forbindelser og overvindelse af naturlige hindringer har høj prioritet. En forbedring af disse forbindelser bør føre til en begrænsning af de hindringer, som hæmmer samhandlen og et ensartet udviklingsniveau i Europa;

1.5 støtter Kommissionens forslag om at fastlægge klare prioriteter for gennemførelsen af de enkelte projekter, som indgår i det transeuropæiske transportnet, med henblik på at anvende de disponible finansielle midler på en effektiv måde og undgå en sporadisk gennemførelse af strækningerne i disse hovedfærdselsårer, hvilket kan betyde, at de først bliver opera-

tive på lang sigt og således først senere får indvirkning på Europas udvikling;

1.6 noterer sig med interesse de forslag, der er fremsat af gruppen på højt niveau (Van Miert-gruppen), og som er baseret på klare kriterier for udvælgelsen af prioriterede projekter, i forhold til den europæiske merværdi og de berørte staters forpligtelsesniveau, navnlig på det økonomiske område. Regionsudvalget er dog bekymret over den lange liste over udvalgte projekter i betragtning af de projekter, som allerede er iværksat og ikke afsluttet og/eller ikke finansieret. Der bør fastlægges et supplerende program med projekter, der er færdigt udviklede og finansierede, og som derfor hurtigt kan sættes i værk (quick-startprogram). Regionsudvalget ønsker at bidrage til og deltage i denne udvælgelse;

1.7 bifalder, at der gives høj prioritet til grænseoverskridende projekter, som skal fremme intermodalitet, og anvendelsen af bæredygtige transportformer, navnlig motorveje til søs, på betingelse af, at disse indgår i en overordnet plan for bæredygtig transport. Motorveje til søs må ikke føre til signifikante konkurrencefordrejninger mellem havnene eller i forhold til eksisterende fragttjenester inden for skibsfarten til søs og den bæredygtige landtransport med jernbane og skibsfarten på indre vandveje.

1.8 bekræfter de lokale og regionale myndigheders vilje til at deltage direkte i undersøgelsen, udarbejdelsen og integreringen af projekter, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende forbindelser, hvor de lokale og regionale myndigheder ofte er vigtige drivkræfter bag gennemførelsen af projekter;

Fastlæggelse og gennemførelse af hovedfærdselsårer

Regionsudvalget

1.9 er enig med Kommissionen i, at EU bør finansiere helt op til 30 % af projektomkostningerne til grænseoverskridende strækninger, der indgår i hovedfærdselsårer af europæisk interesse. Det er nemlig dem som traditionelt har svært ved at tiltrække klassisk finansiering. Regionsudvalget opfordrer regeringerne til ufortøvet at gennemføre denne henstilling;

1.10 støtter Kommissionens forslag om at indføre en procedure til afgørelse af, om et projekt har europæisk interesse, og til udpegelse af »koordinatore«, der skal føre tilsyn med grænseoverskridende projekter;

1.11 ønsker, at projekter kun anerkendes som værende af europæisk interesse i de tilfælde, hvor de berørte stater reelt har indgået forpligtelser, både med hensyn til finansieringen og datoerne for arbejdernes gennemførelse, for at sikre en samordnet og hurtig gennemførelse blandt de involverede parter;

1.12 ønsker, at forvaltningen af prioriterede projekter skal føre til oprettelsen af koordinationsudvalg for hovedtrafikårer, sådan som det er tilfældet med de multimodale korridorer, med deltagelse af de lokale og regionale myndigheder, som direkte berøres af disse hovedfærdselsårer;

1.13 antager, at kriterierne for definitionen af hovedfærdselsårer afspejler de enkelte projekters målsætninger, for så vidt angår følgende tre hovedelementer: hovedfærdselsårens bidrag til trafiknettet og til løsning af flaskehalsproblemerne (forbindelse mellem meget befærdede udgangs- og destinationsregioner (forbedring af transportbetingelserne, tidsbesparelser), færdselsårens bidrag til en bæredygtig udvikling (miljøet, herunder konsekvenserne for de regioner, som forbindelserne går igennem, og følsomme områder, indsats til fordel for en omlægning til mere bæredygtige former), hovedfærdselsårens indvirkning på den fysiske planlægning (forbedring af tilgængeligheden, konsekvenser for aktiviteten i de regioner, som forbindelserne går igennem). Desforuden opfordrer Regionsudvalget til, at der ved udvikling og anvendelse af nye teknologier også vises de industripolitiske synspunkter i EU mere opmærksomhed.

1.14 finder, at det i høj grad er nødvendigt at indføre forudgående, samordnede evalueringsprocedurer, der kan føre til oprettelsen af tværnationale undersøgelsesudvalg for de grænseoverskridende strækninger med det formål at skabe mere sammenhæng og gennemsigtighed i beslutningstagningen vedrørende hovedfærdselsårerne, og som letter inddragelsen af de berørte lokale og regionale myndigheder;

1.15 ønsker at få uddybet, hvordan man kan gennemføre »motorveje til søs« med henblik på at sikre bæredygtige faste ruter, og hvordan man bedst kan tilpasse infrastrukturer i havne og transportforbindelserne til baglandet. Der bør samtidig tages højde for spørgsmål om sikkerhed til søs og sikring mod de forureningsrisici, der er forbundet med denne type trafik. For at undgå enhver form for konkurrenceforvridning mellem havnene bør fastsættelsen af faste søruter sker i et tæt samråd mellem de regioner, der til sammen udgør en længere kystlinje;

Finansieringsformer for prioriterede TEN-T-projekter

Regionsudvalget

1.16 mener, at det vil kræve særlige finansieringsformer at lancere et europæisk vækstinitiativ. Transportnettene udgør nødvendigvis en vigtig del af dette initiativ;

1.17 understreger, at det vil kræve omfattende finansiering at udvikle de transeuropæiske transportnet, og frygter, at det vil blive svært at rejse de nødvendige midler i medlemsstaterne, navnlig i en periode, hvor disse søger at reducere de offentlige udgifters andel af BNP for at kunne overholde stabilitetspagten;

1.18 er enig med Ministerrådet i, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) i højere grad bør involveres i finansieringen af transportnettet, bifalder de allerede indgåede supplerende bevillingsforpligtelser og opfordrer EIB til at udvikle nye metoder til finansiering af nettet;

1.19 understreger, at dette forslag om at tildele EIB en større rolle dog ikke rækker til at gennemføre vækstinitiativet og de transeuropæiske transportnet;

1.20 mener, at oprettelse af offentlig-private partnerskaber kan være løsningen for visse projekter, men at risiciene forbundet med høje omkostninger og ringe trafik i mange tilfælde er af en sådan størrelse, at de indskudte midler og indtægterne fra vejbenyttelsesafgifter – med mindre der stilles dyre garantier til dækning af risiciene – vil være yderst beskedne. Der vil under alle omstændigheder skulle suppleres med offentlig støtte fra EU eller medlemsstaterne og med de nye finansieringsmuligheder, som beskrives i det følgende. EIB vil kunne spille en mere fremtrædende rolle og fremme private investorerers deltagelse, blandt andet ved hjælp af garantiordninger, som tidligere har givet fine resultater i forbindelse med visse projekter;

1.21 minder om, at de grænseoverskridende strækninger ikke er tilstrækkelig rentable på kort sigt til at sikre et afbalanceret partnerskab, og at indførelsen af bompengesystemer på netop disse betydningsfulde ruter ikke vil kunne afhjælpe de aktuelle grænseproblemer, men ligefrem risikerer at forstærke dem;

1.22 mener, at der derfor er et klart behov for at afklare, hvilke finansieringsformer der er til rådighed for etablering af transeuropæiske net. Den særlige indsats fra medlemsstaterne og de offentlige finanser bør i høj grad styrkes, men der vil stadig skulle søges alternative finansieringskilder. Man bør nødvendigvis holde igen med at øge den generelle beskatning, navnlig på brændstoffer: disse afgifter skal hovedsagelig tjene til at dække de eksterne omkostninger (manglende sikkerhed, forurening, støjgener, drivhuseffekt) og kan ikke betragtes som en passende kilde til finansiering af udbygningen af transportnettet. Endvidere gør EU's nuværende lovramme det meget risikabelt at finansiere over skatter/afgifter, der i forvejen er øremærkede. Det ville klart være ønskeligt med en tilpasning af lovrammen, men der er liden sandsynlighed for, at det vil ske, og det ville tage lang tid. Som en første etape i denne tilpasning kunne medlemsstaterne tildeles større selvstændighed med hensyn til forvaltning af brændstofbeskatningen.

1.23 mener, at de prioriterede færdselsårer – eftersom de vanskeligt kan finansieres over de almindelige skatter/afgifter – fremover hovedsagelig bør finansieres gennem specifikke beskatningsformer som vignetter, vejbenyttelsesafgifter eller bompenge. Dermed sikres en ligelig fordeling, så negative virkninger som følge af høj afgiftsopkrævning for særligt dyre konstruktioner og mindre trafikerede strækninger undgås. Regionsudvalget vil være særlig indstillet på at sikre en hurtig og ligelig indførelse af disse mekanismer.

1.24 minder om, at de grænseoverskridende strækninger bør drives med omfattende økonomisk støtte fra EU, – de nuværende forslag lyder på, at EU skal finansiere op til 30 % af projektomkostningerne – men også fra de berørte medlemsstater, navnlig når den pågældende strækning går over naturlige barrierer eller gennem følsomme områder;

1.25 slår til lyd for, at de berørte medlemsstaters deltagelse i finansieringen af grænseoverskridende strækninger, anføres som et af de vigtige kriterier for, at disse hovedfærdselsårer anerkendes som værende af europæisk betydning, og opfordrer regeringerne til at overholde de tidsfrister, der er fastsat i rapporten fra gruppen på højt plan;

1.26 anbefaler, at der for de forskellige strækninger af en hovedfærdselsåre anvendes til finansieringsmetoder, der er i tråd med den enkelte strækningens hovedformål: hvis formålet er at reducere trafikale overbelastning og flaskehalse, er der større grundlag for at indføre et offentlig-privat partnerskab, og vejbrugere vil nemmere kunne acceptere afgiftsbetaling, fordi de dermed sparer tid; er formålet til gengæld at gøre perifere regioner lettere tilgængelige og etablere strækninger, der krydser landegrænser, vil finansiering i form af beskatning og lignende indtægter være mere relevant;

1.27 ønsker at se disse mekanismer til finansiering af prioriterede projekter udbygget for at sikre, at midlerne er tilgængelige for samtlige interessenter, herunder på EU-plan, så man undgår en overdreven allokering af EU-midler, der er sat af til andre formål, som f.eks. EU's strukturfonde;

1.28 understreger, at de lokale og regionale myndigheder kun i beskedent omfang kan bidrage til finansiering af de transeuropæiske transportnet, da de samtidig er stærkt engageret i at finansiere andre infrastrukturer, der ofte er uundværlige, hvis det transeuropæiske net skal fungere optimalt; for at forbedre regionernes tilgængelighed, deres konkurrenceevne og territoriale samhørighed bør der under udformningen af EU's retningslinjer for revision af TEN-T-projekterne sikres sammenhæng mellem strukturfundene og disse projekter;

1.29 mener, at, såfremt finansieringen af de transeuropæiske transportnet kan kombineres med andre EU-fonde (EFRU, Samhørighedsfonden osv.), bør der fastsættes et loft for den kombinerede støtte, der varierer alt efter, hvor dårligt stillet den pågældende region er. Det vil med henblik herpå være nødvendigt, at de ansvarlige for henholdsvis transportpolitik og regionalpolitik (og om nødvendigt aktørerne inden for konkurrencepolitik) i fællesskab opstiller en referencetypologi for regionerne på EU-plan;

Bruxelles, den 11. februar 2004

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 anmoder om, at der foretages en detaljeret gennemgang af listen over TEN-T-projekter i Kommissionens forslag - som bebudet af Kommissionen i forbindelse med vækstinitiativet, der opererer med et »quickstartprogram«, så der kan opstilles en mere realistisk liste over projekter, der kan sættes i gang på kort sigt;

2.2 anbefaler, at hovedfærdselsårene i det transeuropæiske transportnet kun anerkendes som værende af europæisk betydning, hvis de pågældende medlemsstater kan påvise, at de bidrager finansielt til etableringen af de grænseoverskridende afsnit på disse strækninger, og at de berørte lokale myndigheder er inddraget;

2.3 understreger nødvendigheden af at afgøre, hvilke strækninger af det transeuropæiske transportnet der set ud fra et realistisk synspunkt bør prioriteres, navnlig med henblik på den flerårige planlægning for EU's og medlemsstaternes finansielle midler. Ved at koncentrere midlerne om enkelte projekter sikres effektivitet og overholdelse af tidsplaner; udvælgelseskriterierne bør sikre, at der er overensstemmelse mellem de valgte finansieringsmetoder (via vejbrugere og/eller skatteyderne) og hovedformålet med de forskellige strækninger af den pågældende færdselsåre;

2.4 foreslår, at de berørte lokale og regionale myndigheder inddrages i forbindelse med nedsættelsen af koordinationsudvalg for hovedfærdselsårene og i procedurene for evaluering og udarbejdelse af projekter; dette kan eksempelvis ske gennem løbende deltagelse i arbejdet i Agenturet for store infrastrukturarbejder, som det italienske formandskab foreslog oprettet på mødet i Napoli den 4.-5. juli 2003 - hvis agenturet vel at mærke oprettes;

2.5 anbefaler, at sikkerhed til søs og miljøbeskyttelse udtrykkeligt indgår i det forberedende arbejde vedrørende motorveje til søs.

2.6 forlanger, at den nye nærhedsstrategi bekræfter, at de transeuropæiske transportkorridorer og transportkorridorerne i Euro-Middelhavsområdet er vigtige for oprettelsen af et område med integration og udvikling, og at den samtidig afsætter tilstrækkelige finansielle ressourcer til gennemførelsen af korridorerne og understreger, at det er afgørende vigtigt at inddrage de decentrale myndigheder, der er interesserede i planlægningen heraf.

Peter STRAUB

Formand

for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer«

(2004/C 109/04)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer KOM(2003) 448 endelig – 2003/0175 (COD),

under henvisning til Rådets beslutning af 12. september 2003 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 71 og artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til sin formands beslutning af 19. juni 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 290/2003 rev. 1), som blev vedtaget den 3. december 2003 af Underudvalget for Territorial Samhørighed (ordfører: Robert Neill, medlem af London Assembly (UK/PSE),

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Trafikal overbelastning og forurening i byer og regioner medfører stigende omkostninger for erhvervslivet, ødelægger transportsystemets effektivitet, forringer miljøet og skader folkesundheden;
- 2) Afgifter for benyttelse af infrastruktur er kun en ud af flere metoder til at sikre en mere bæredygtig og effektiv udnyttelse af transportinfrastruktur;
- 3) Det nuværende afgiftsniveau for vejtransport bygger ikke på en beregning af de reelle omkostninger, hvilket bidrager til konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne, idet det ikke indregner omkostninger for miljøet og sociale omkostninger og skaber problemer for infrastrukturinvesteringer;
- 4) Godstransport er en afgørende faktor for den europæiske integration og for den videre økonomiske og sociale udvikling i regionerne;
- 5) Vejmyndigheder, der bærer følgerne af tung international godstransport, skal for øjeblikket selv betale omkostningerne, hvilket kan være en urimelig byrde;
- 6) Artikel 3 c) i Amsterdam-traktaten forpligter EU til at integrere miljøbeskyttelseskrav i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling;
- 7) Det Europæiske Råd i Göteborg pegede på en bedre balance mellem transportformerne som et centralt element i EU's strategi for bæredygtig udvikling;
- 8) Pakken med forslag til støtte for udvikling af transeuropæiske netværk omfatter også forslaget til direktiv om indbyrdes kompatibilitet mellem automatiske bompengesystemer i Fællesskabet, der behandles i en anden udtalelse (CdR 185/2003fin) (1)

på den 53. plenarforsamling den 11.-12. februar 2004 (mødet den 11. februar) enstemmigt VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

(1) EFT C 73 af 23.3.2004, s. 54.

1) Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

bifalder revisionen af de fælles europæiske rammebestemmelser vedrørende afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse veje for at sikre operatører med tunge godskøretøjer de samme spilleregler på det indre marked som andre transportformer;

tror på, at disse rammebestemmelser vil bidrage til transportsystemernes gode funktion på det indre marked ved at påvirke vejbenyttelsen og tage fat på spørgsmål som trafikal overbelastning, omkostningerne ved intensiv vejudnyttelse og infrastrukturvedligeholdelse samt effektivt anlæggelse af ny infrastruktur;

støtter »forureneren betaler«-princippet og territorialprincippet (omkostningerne skal betales, hvor de opstår): der er behov for et retfærdigt betalingssystem for vejbenyttelse, der ikke skeler til, hvorfra brugerne kommer;

hilses revisionen af afgiftssystemet velkommen, fordi systemet mere præcist vil afspejle miljømæssige og sociale faktorer på lokalt plan, men er samtidig af den mening, at afgifter skal fastlægges ud fra samtlige eksterne omkostninger;

er i den forbindelse overbevist om, at en bedre efterspørgselsstyring af vejudnyttelsen vil bidrage til at gøre vejene sikrere, og gør opmærksom på, at vejsikkerhed behandles i en anden udtalelse.

1. Gennemførelsen af direktivet

1.1 er med henvisning til nærhedsprincippet enig i afgrænsningen af de europæiske rammebestemmelser anvendelsesområdet til tunge godskøretøjer på over 3,5 t., transeuropæiske net og eventuelle omkørselsruter. Udvalget udtrykker ligeledes tilfredshed med, at det ifølge Kommissionens forslag står medlemsstaterne frit for at opkræve bompeng og/eller brugsafgifter på hele vejnettet;

1.2 er overbevist om, at lokale og regionale myndigheder må inddrages i beslutningsprocessen i forbindelse med indførelsen af afgifter i deres område, idet der skal trækkes en fornuftig balance mellem behovet for at undgå konkurrenceforvridninger i EU på den ene side og økonomiske, miljømæssige og sociale interesser på lokalt/regionalt plan på den anden. Lokale og regionale myndigheder må have frihed til fleksibelt at afgøre, om og hvor der eventuelt er brug for afgifter efter aftale med medlemsstaterne. Med sigte på en bæredygtig transportpolitik ville det dog være ønskeligt, om der blev indført en harmo-

niseret mindsteafgift for tunge godskøretøjer med gyldighed for hele EU;;

1.3 glæder sig over, at problemet med omkørselsruter udtrykkelig nævnes, og stræber efter størst mulig differentiering af afgiftsformerne for at sikre, at mindre veje ikke anvendes i stedet for hovedfærdselsårener;

1.4 mener med henvisning til nærhedsprincippet ikke, at medlemsstaterne skal forpligtes til at anmode om Kommissionens tilladelse ved indførelse af afgifter på andre veje;

1.5 anmoder Kommissionen om at fremme en teknisk dialog mellem Kommissionens embedsmænd og eksperter fra de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med politikplanlægningen på det transportpolitiske område.

2. Afgiftsformer

2.1 er enig i, at en klar afgiftsstruktur er af afgørende betydning for at sikre brugernes accept;

2.2 er dog skuffet over, at Kommissionens direktivforslag ikke følger det oprindelige forslag i hvidbogen »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 - De svære valg« fra 2001, for så vidt som kun udgifter til infrastruktur og udækkede omkostninger ved ulykker kan danne grundlag for beregning af infrastrukturomkostninger. Regionsudvalget støttede tilgangen i Kommissionens hvidbog fra 1998 om fair betaling for brug af infrastruktur, hvor Kommissionen foreslog en model med afgifter baseret på marginalomkostninger, der afspejler samtlige eksterne omkostninger;

2.3 opfordrer Kommissionen til fortsat at stræbe efter fælles metoder, der gør det muligt at sætte tal på samtlige relevante eksterne omkostninger (så vidt muligt på grundlag af en beregning af marginalomkostninger), så der kan foretages en egentlig vurdering af, om det i lyset af eventuelt negative konsekvenser for erhvervslivet og konkurrenceevnen er ønskværdigt og praktisk muligt at inkludere disse omkostninger i afgiftssystemet;

2.4 er enig i, at også køretøjets slid på infrastrukturen og dets indvirkning på miljøet skal medregnes i omkostningerne. I forslaget refereres til køretøjers vægt, akseltryk og motortype/emissionsniveauer, hvilket formentlig betyder, at lokale og regionale myndigheder eller agenturer vil skulle teste disse køretøjer og sørge for, at minimumsforskrifterne overholdes. Gør dog opmærksom på, at ikke alle agenturer, der tester køretøjer, råder over de fornødne oplysninger vedrørende typegodkendelse og indregistrering af lastbiler;

2.5 opfordrer imidlertid Kommissionen til atter at se på forslagene om klassificeringen af skader i Bilag III. Det gælder især det tilsyneladende anormale tilfælde, hvor en kombination af køretøjer (vogntog) med højst tilladt bruttovægt på mellem 36 og 40 t. og 3+3 aksler klassificeres som skadeklasse I, det samme som et motorkøretøj med to aksler med en højst tilladt bruttovægt på mellem 3,5 og 7,5 t. Ovennævnte kategoriers rent faktiske vejbelastning stemmer på ingen måde overens med disse relationer.

2.6 bifalder, at der åbnes op for at differentiere afgifterne afhængigt af lokale faktorer, så der kan tages hensyn til et følsomt miljø i egne med stor befolkningstæthed;

2.7 opfordrer Kommissionen til at præcisere definitionen af »særligt følsomme områder«, hvor afgifter skal kunne forhøjes med op til 50 %. Den nuværende definition er for vag og åbner op for stor variation i medlemsstaternes fortolkning. Alpekonventionens anvendelsesområde kan bruges til en nærmere geografisk definition af Alpeområdet, da denne konvention også er underskrevet af EU;

2.8 støtter ligeledes fleksibilitet med hensyn til tidspunkt på dagen og trafikthed for at sikre optimal benyttelse af vejnettet af fragtselskaber;

2.9 er overbevist om, at afgifterne også bør kunne variere, alt efter hvilken dag det er, og ikke kun efter tidspunktet på dagen, samt efter rejseretning, forudsat at de anvendte gennemsnitsomkostninger er i overensstemmelse med EU-retningslinjerne;

2.10 opfordrer Kommissionen til at fjerne begrænsningen af afgiftsdifferentiering til styring af trafikal overbelastning. Denne begrænsning ville hæmme effektiviteten af vejafgifter, som i nogle tilfælde ville skulle fastsættes på mere end det dobbelte af minimumsniveauet for at opnå en rimelig fri trafikbevægelighed. Myndighederne bør frit kunne fastsætte afgiften på et effektivt niveau, der er afstemt efter de lokale forhold. Proportionalitet bør være rettesnoren;

2.11 er bekymret for, at eftersom mere perifere og vanskeligt tilgængelige områder i EU uundgåeligt har længere transport ved import og eksport, kan der opstå et misforhold mellem afgift/afstand-påvirkningen på de lokale økonomier. Man bør tillade differentiering for at udligne denne effekt;

2.12 er enig i, at differentieringer skal stå i et rimeligt forhold til målsætningen for at undgå unfair konkurrence på markedet;

2.13 bifalder muligheden for at udligne afgifter gennem skattenedsættelser, navnlig nedsættelse af den årlige bilafgift;

2.14 sætter på ny spørgsmålstegn ved, om de eksisterende EU-politikker på dette område er tilstrækkelige til at øge brugen af renere teknologier og brændstoffer. Mener, at Kommissionen bør overveje større integration både af tiltagene på dette område, og hvad angår infrastrukturafgifter, for at sikre, at begge politikker bidrager direkte til målene om at reducere færdselstætheden og skadelige emissioner;

2.15 opfordrer Kommissionen til at investere i tekniske undersøgelser med henblik på at få udviklet tarifysystemet for opkrævning af afgifter for brug af vejinfrastruktur, navnlig hvad angår beregningen af marginalomkostninger, der skal inkludere samtlige eksterne omkostninger i afgifterne.

3. Anvendelse af indtægterne fra afgifterne

3.1 er overbevist om, at god transportinfrastruktur er af afgørende betydning for økonomisk og social samhørighed mellem de europæiske regioner. I betragtning af den stigende vejtransport, er det vigtigt at ændre adfærd med hensyn til valg af transportmiddel og at fremme bæredygtige transportformer, hvilket betyder, at det er vigtigt med brugbare alternativer, der er lige så effektive og konkurrencedygtige;

3.2 støtter, at indtægterne fra afgifter på transportrelaterede tjenester beskattes, eftersom de spiller en nøglerolle i sikringen af et brugerafgiftssystem for vejnettet, men opfordrer samtidig til at sikre, at indtægterne fra brugerafgifterne også anvendes til at kompensere for indtægtstab, der skyldes nedsatte bilafgifter eller brændstofbeskatning;

3.3 mener dog, at medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder i henhold til nærhedsprincippet frit bør kunne beslutte, hvordan de vil anvende indtægterne fra det foreslåede transportafgiftssystem, navnlig når afgifterne opkræves på veje, som de lokale og regionale myndigheder har ansvaret for;

3.4 mener, at muligheden for at krydsfinansiere alternative transportformer bør anerkendes udtrykkeligt i forbindelse med alle afgifter med henblik på at fremme mere bæredygtige transportformer. Dette skal ikke begrænses til følsomme områder med forhøjede afgifter;

3.5 opfordrer medlemsstaterne til at styrke alternative transportformer, der kan afhjælpe trafiktætheden og fremme et skift i godstransportmidler;

3.6 finder det unødvendigt at etablere en national tilsynsmyndighed i de enkelte medlemsstater. Skulle en sådan national tilsynsmyndighed alligevel blive oprettet, bør den bl.a. tælle repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder blandt sine medlemmer. Det er op til medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder at beslutte, hvordan de vil føre tilsyn og administrere indtægterne fra afgifterne. De bør vedtage passende, gennemsigtige procedurer vedrørende de indsamlede afgifter, og hvordan de anvendes på transport. Procedurerne skal være gennemsikrelige for alle involverede aktører;

3.7 gør opmærksom på, at finansieringen af transeuropæiske transportnet behandles i en anden udtalelse.

4. Afgifter i byerne

4.1 bemærker, at mange lokale og regionale myndigheder allerede har eller vil iværksætte vejafgiftspolitikker, herunder både afstands- og tidsbaserede ordninger, henholdsvis bompunge og vignetter⁽²⁾;

4.2 bifalder, at det udtrykkeligt anerkendes, at opkrævningen af afgifter på andre veje samt afgiftssystemer for trafikoverbelastning i byerne i henhold til nærhedsprincippet hører under medlemsstaterne og disses lokale og regionale myndigheder, og at disse myndigheder ikke begrænses af principperne i direktivet, men kun af traktatens generelle bestemmelser ligesom i dag;

4.3 bemærker, at vejnettet i byerne og lokale veje falder uden for Eurovignette-direktivets anvendelsesområde, bortset

fra de tilfælde hvor der lægges afgift på omkørselsruter eller de udgør en del af det transeuropæiske hovednet;

4.4 fremhæver derfor følgende forhold:

— Det er vigtigt at undgå dobbeltafgifter eller overlappning af nationale ordninger og særlige ordninger i byerne, når hovedvejnettet omfatter gennemfartsveje i byområder;

— Forskellige principper for beregning af omkostninger kan anvendes for lokale ordninger til afhjælpning af trafikoverbelastning, der er gearret mod styring af efterspørgslen. Lokale og regionale myndigheder kan vælge at indføre afgiftsordninger baseret på marginalomkostninger snarere end på gennemsnitsomkostningerne, som fastsat af Kommissionen i Eurovignette-direktivet. Hvis direktivets anvendelsesområde i fremtiden udvides til også at omfatte andre veje og brugere af vejnettet, må grundlaget for afgiftssystemet revideres, da der derved vil komme andre sociale, økonomiske og miljømæssige faktorer ind i billedet.

5. Konsekvensanalyse

5.1 opfordrer Kommissionen til at overveje konsekvenserne af afgiftssystemet, navnlig for så vidt angår:

— afgiftsordninger i byer og kommuner;

— fjerntliggende områder;

— små frachtselskaber, der overvejende opererer på hjemmemarkedet eller lokalt,

når det i 2008 aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen og virkningerne af direktivet. Det må imidlertid ikke medføre en yderligere administrative byrde for medlemsstaterne eller deres regioner.

2) Regionsudvalgets henstillinger

Ændringsforslag

Henstilling 1

5. betragtning – tilføjelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(5) Når medlemsstaterne beslutter at indføre vejafgifter, bør der også tages hensyn til de omkostninger ved trafikulykker, som ikke dækkes af forsikringer, men afholdes af samfundet.	(5) Når medlemsstaterne beslutter at indføre vejafgifter, bør der - i det omfang man i fremtiden kan enes om en fælles kvantificeringsmetode, der også tager konsekvenserne for erhvervslivet og konkurrenceevnen i betragtning - også tages hensyn til de eksterne omkostninger, herunder overbelastnings-, sundheds- og miljøomkostninger samt omkostninger ved trafikulykker, som ikke dækkes af forsikringer, men afholdes af samfundet.

⁽²⁾ Vignetter bruges i hele Fællesskabet som en form for vejafgift, ofte på motorveje, hvorved borgerne kan betale for deres brug af vejene i form af en kvittering eller tilladelse, også kendt som en »vignette«.

Begrundelse

Afgifter bør baseres på samtlige eksterne omkostninger og ikke kun omkostninger ved ulykker for reelt at afspejle de sociale, miljømæssige og økonomiske omkostninger ved vejbenyttelse.

Henstilling 2

8. betragtning – tilføjelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
8. Den økonomiske belastning af vejtransportsektoren bør så vidt muligt ikke øges, men fordeles anderledes, ved at et system med faste afgifter erstattes med et system, der indebærer brugsrelaterede afgifter. Når medlemsstaterne indfører vejafgifter og/eller brugsafgifter, bør de derfor bl.a. kunne nedsætte satserne for de årlige afgifter på køretøjer, i givet fald til under de minimumssatser, der er fastsat i bilag I i direktiv 1999/62/EF.	8. Den økonomiske belastning af vejtransportsektoren bør så vidt muligt ikke øges, men fordeles anderledes, ved Et system med faste afgifter bør erstattes med et system, der indebærer brugsrelaterede afgifter. Når medlemsstaterne indfører vejafgifter og/eller brugsafgifter, bør de derfor bl.a. kunne nedsætte satserne for de årlige afgifter på køretøjer eller brændstofafgifterne, i givet fald til under de minimumssatser, der er fastsat i bilag I i direktiv 1999/62/EF. Ved en nedsættelse af afgifterne på køretøjer bør man ikke gå under de minimumssatser, der er fastsat i bilag I i direktiv 1999/62/EF.

Begrundelse

Ved en nedsættelse af afgifterne på køretøjer bør man af principielle overvejelser ikke gå under de minimumssatser, der er fastsat i bilag I i direktiv 1999/62/EF. Hvis man bevæger sig ned under disse minimumssatser, vil der opstå urimelige ulemper. Især ville man

- relativere det økologiske incitament i den emissionsrelaterede afgift på køretøjer,
- fordreje motorkøretøjsbeskatningen, set i forhold til personbiler, på urimelig vis. For mange personbilers vedkommende kan resultatet blive en klart højere afgift end for tunge erhvervskøretøjer. Dette ville være i modstrid med systematikken i motorkøretøjsafgifterne, som ganske vist ikke retligt, men i praksis opkræves til dækning af omkostningerne ved vejbenyttelse.

Henstilling 3

9. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
9. For så vidt angår finansieringen af infrastruktur, bør bestræbelserne på at nedbringe overbelastningen og færdiggøre infrastrukturarbejderne på det transeuropæiske net øges. For at sikre udviklingen af transportnettet i sin helhed bør indtægterne fra afgifterne følgelig anvendes til vedligeholdelse af vejinfrastrukturen og til gavn for transportsektoren, således at de bidrager til en harmonisk udvikling af alle infrastrukturene.	9. For så vidt angår finansieringen af infrastruktur, bør bestræbelserne på at nedbringe overbelastningen og færdiggøre infrastrukturarbejderne på det transeuropæiske net øges. For at sikre udviklingen af transportnettet i sin helhed bør indtægterne fra afgifterne følgelig anvendes til vedligeholdelse af vejinfrastrukturen og til gavn for transportsektoren, <u>navnlig alternative bæredygtige transportformer</u> , således at de bidrager til en harmonisk udvikling af alle infrastrukturene. I den forbindelse kan de også anvendes til at kompensere for <u>det indtægtstab, der skyldes nedsættelsen af bilafgifterne.</u>

Begrundelse

Muligheden for at krydsfinansiere alternative transportformer bør anerkendes udtrykkeligt i forbindelse med alle afgifter med henblik på at fremme mere bæredygtige transportformer. Dette skal ikke begrænses til følsomme områder med forhøjede afgifter.

Henstilling 4

13. betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
13. For at sikre en korrekt anvendelse af direktivets krav bør medlemsstaterne udpege en uafhængig myndighed til at føre tilsyn med vejinfrastrukturen. Dette organ udgør et centralt element, for at der gennem en relevant kontrol kan sikres en afbalanceret anvendelse af de disponible midler. Som led heri bør der drages omsorg for at fremme enkle og klare regler for, hvordan der kan opnås synergier mellem de konkurrerende transportmåders infrastruktur inden for samme korridor.	13. For at sikre en korrekt anvendelse af direktivets krav bør medlemsstaterne udpege en uafhængig myndighed til at føre tilsyn med vejinfrastrukturen. Dette organ udgør et centralt element, for at der gennem en relevant kontrol kan sikres en afbalanceret anvendelse af de disponible midler. <u>vedtage klare regnskabsprocedurer med henblik på en afbalanceret anvendelse af de disponible midler.</u> Som led heri bør der drages omsorg for at fremme enkle og klare regler for, hvordan der kan opnås synergier mellem de konkurrerende transportmåders infrastruktur inden for samme korridor.

Begrundelse

Det er unødvendigt at etablere en national tilsynsmyndighed i de enkelte medlemsstater. Det bør være op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de vil føre tilsyn og administrere finansieringen. Medlemsstaterne bør vedtage passende gennemslagsprocedurer vedrørende de indsamlede afgifter og hvordan de anvendes på transport.

Henstilling 5

14. betragtning – tilføjelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(14) Der er stadig behov for andre tekniske fremskridt med henblik på at få udviklet tarifysystemet for opkrævning af afgifter for brug af infrastruktur. Der bør indføres en procedure, således at Kommissionen kan tilpasse kravene i direktiv 1999/62/EF efter de tekniske fremskridt og rådføre sig med medlemsstaterne til dette formål. De nødvendige gennemførelsesforanstaltninger for dette direktiv bør vedtages i medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.	(14) Der er stadig behov for andre tekniske fremskridt med henblik på at få udviklet tarifysystemet for opkrævning af afgifter for brug af infrastruktur, <u>navnlig beregning af marginalomkostninger, der indbefatter samtlige eksterne omkostninger.</u> Der bør indføres en procedure, således at Kommissionen kan tilpasse kravene i direktiv 1999/62/EF efter de tekniske fremskridt og rådføre sig med medlemsstaterne til dette formål. De nødvendige gennemførelsesforanstaltninger for dette direktiv bør vedtages i medfør af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Begrundelse

Der findes mange forskellige måder at beregne marginalomkostninger, så de indbefatter samtlige eksterne omkostninger. Dette er derfor et felt, der bør undersøges nøjere med henblik på at nå frem til en sammenhængende fælleseuropæisk tilgang

Henstilling 6

Artikel 1, stk. 3 litra a), ændring af artikel 7, stk. 2 – sidste punktum udgår

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Vejafgifter og brugsafgifter finder anvendelse på de definerede køretøjer og det transeuropæiske vejnet. Medlemsstaterne kan udvide vejafgifter og brugsafgifter til også at omfatte andre veje på hovedvejsnettet. Udvidelsen til at omfatte disse andre veje forudsætter anvendelse af proceduren i artikel 9c, stk. 5, jf. dog stk. 6.	2. Vejafgifter og brugsafgifter finder anvendelse på de definerede køretøjer og det transeuropæiske vejnet. Medlemsstaterne kan udvide vejafgifter og brugsafgifter til også at omfatte andre veje på hovedvejsnettet. Udvidelsen til at omfatte disse andre veje forudsætter anvendelse af proceduren i artikel 9c, stk. 5, jf. dog stk. 6.

Begrundelse

Medlemsstaterne er i henhold til nærhedsprincippet ikke forpligtet til at indhente Kommissionens tilladelse ved indførelse af afgifter på andre veje.

Henstilling 7

Punkt 1, litra b), ændring af artikel 2, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
»anlægsomkostninger»: omkostninger med tilknytning til anlæggelsen, herunder i givet fald omkostninger til forrentning af den investerede kapital, til ny infrastruktur eller infrastruktur, der ikke er blevet færdiggjort før den.....[15 år før dette direktivs ikrafttræden]»	»anlægsomkostninger»: omkostninger med tilknytning til anlæggelsen, herunder i givet fald omkostninger til forrentning af den investerede kapital, til ny infrastruktur eller infrastruktur, der ikke er blevet færdiggjort før den.....[15-30 år før dette direktivs ikrafttræden]»

Begrundelse

Ved fastsættelsen af vejafgifter bør der tages højde for alle eksterne omkostninger og ikke bare ulykkesomkostningerne, således at de afspejler de faktiske sociale, økologiske og samfundsmæssige omkostninger ved benyttelsen af infrastrukturnettet.

Henstilling 8

Punkt 3, litra f), ændring af artikel 7, stk. 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
»9. De vægtede gennemsnitlige vejafgifter bør stå i forhold til omkostningerne ved anlæg, drift, vedligeholdelse og udvikling af det pågældende infrastrukturnet, herunder infrastrukturuomkostninger, hvis formål er at mindske støjgener, og infrastrukturforvalterens faktiske betalinger for objektive miljøbelastninger, som f.eks. jordforurening, samt direkte og indirekte ulykkesomkostninger, der ikke afholdes ved hjælp af et forsikringssystem, og derfor må bæres af samfundet. For så vidt angår indregning af anlægsomkostningerne, beregnes de vægtede gennemsnitlige vejafgifter således, at det ikke er til skade for de rettigheder, som er indrømmet som led i koncessionsaftaler, der er i kraft den....[datoen for dette direktivs ikrafttræden].«	»9. De vægtede gennemsnitlige vejafgifter bør stå i forhold til omkostningerne ved anlæg, drift, vedligeholdelse og udvikling af det pågældende infrastrukturnet, herunder infrastrukturuomkostninger, hvis formål er at mindske støjgener, og infrastrukturforvalterens faktiske betalinger for objektive miljø- og sundhedsbelastninger, som f.eks. jordforurening, og inklusivesamt direkte og indirekte ulykkesomkostninger, der ikke afholdes ved hjælp af et forsikringssystem, og derfor må bæres af samfundet. For så vidt angår indregning af anlægsomkostningerne, beregnes de vægtede gennemsnitlige vejafgifter således, at det ikke er til skade for de rettigheder, som er indrømmet som led i koncessionsaftaler, der er i kraft den....[datoen for dette direktivs ikrafttræden].«

Begrundelse

Ved fastsættelsen af vejafgifter bør der tages højde for alle eksterne omkostninger og ikke bare ulykkesomkostningerne, således at de afspejler de faktiske sociale, økologiske og samfundsmæssige omkostninger ved benyttelsen af infrastrukturnettet.

Henstilling 9

Punkt 3, litra h), ændring af artikel 7, stk. 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>11. For usædvanlig infrastruktur i særligt følsomme områder, især i bjergområder, kan der efter høring af Kommissionen efter proceduren i artikel 9c, stk. 5, anvendes en forhøjelse af vejafgifterne for at dække krydsfinansiering af investeringsomkostninger til anden transportinfrastruktur af stor europæisk interesse i samme korridor eller transportområde. Forhøjelsen kan ikke overstige 25 % af vejafgifterne. Anvendelsen af denne bestemmelse forudsætter fremlæggelse af finansieringsplaner for den pågældende infrastruktur og en cost-benefit-analyse for det nye infrastrukturprojekt. Hvis der er tale om nye grænseoverskridende projekter, forudsætter anvendelsen af denne bestemmelse, at de berørte medlemsstater giver deres samtykke.</p> <p>Hvis Kommissionen finder, at den pågældende forhøjelse ikke opfylder betingelserne i dette stykke anmoder den om udtalelse fra det i artikel 9c, stk. 1, nævnte udvalg. Den kan efter proceduren i artikel 9c, stk. 2, forkaste de omkostningsplaner, som er fremlagt af den pågældende medlemsstat.</p> <p>Når Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om, at den agter at anmode om udtalelse fra udvalget, suspenderes den frist på 30 dage, der er nævnt i artikel 2 i Rådets afgørelse, som der henvises til i artikel 9c, stk. 5.</p>	<p>11. For usædvanlig infrastruktur i særligt følsomme områder, især i bjergområder, <u>f.eks. i Alperne inden for Alpekonventionens gyldighedsområde</u>, kan der efter høring af Kommissionen efter proceduren i artikel 9c, stk. 5, anvendes en forhøjelse af vejafgifterne for at dække krydsfinansiering af investeringsomkostninger til anden transportinfrastruktur af stor europæisk interesse <u>samt andre foranstaltninger, der kan aflaste vejtransporten, eller til miljøbeskyttelsesforanstaltninger</u> i samme korridor eller transportområde. Forhøjelsen kan ikke overstige 50 % af vejafgifterne. Anvendelsen af denne bestemmelse forudsætter fremlæggelse af finansieringsplaner for den pågældende infrastruktur og en cost-benefit-analyse for det nye infrastrukturprojekt. Hvis der er tale om nye grænseoverskridende projekter, forudsætter anvendelsen af denne bestemmelse, at de berørte medlemsstater giver deres samtykke.</p> <p>Hvis Kommissionen finder, at den pågældende forhøjelse ikke opfylder betingelserne i dette stykke anmoder den om udtalelse fra det i artikel 9c, stk. 1, nævnte udvalg. Den kan efter proceduren i artikel 9c, stk. 2, forkaste de omkostningsplaner, som er fremlagt af den pågældende medlemsstat.</p> <p>Når Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om, at den agter at anmode om udtalelse fra udvalget, suspenderes den frist på 30 dage, der er nævnt i artikel 2 i Rådets afgørelse, som der henvises til i artikel 9c, stk. 5.</p>

Begrundelse

Alperne inden for Alpekonventionens gyldighedsområde er et godt eksempel på definitionen af et følsomt område. Endvidere bør man kunne anvende krydsfinansiering ikke kun til forbedring af transportinfrastrukturen, men også til andre foranstaltninger, der kan aflaste vejtransporten, eller til miljøbeskyttelsesforanstaltninger. Endelig bør ekstra forhøjelser i følsomme områder ikke begrænses til nøjagtigt 25 %. De bør være højere og mere fleksible.

Henstilling 10

Artikel 1, stk. 3 litra g), ændring af artikel 7, stk. 10 – tilføjelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>»10. Uden at anvendelsen af stk. 9 herved indskrænkes, kan medlemsstaterne differentiere satserne, således at den opkrævede vejafgift afhænger af:</p> <p>a) de forskellige køretøjstyper, efter deres klasse for skader på vejene i overensstemmelse med bilag II samt deres EURO-emissionsklasse i overensstemmelse med bilag 0</p> <p>b) tidspunktet på dagen og overbelastningsniveauet på den pågældende strækning, forudsat at ingen vejafgift ligger mere end 100 % over den vejafgift, der opkræves i den billigste dagperiode;</p> <p>c) den pågældende strækning på vejnettet efter områdets miljømæssige følsomhed, befolkningstætheden eller ulykkesrisikoen.</p> <p>Eventuel differentiering af de vejafgifter, der opkræves på grundlag af de forskellige typer køretøjer, tidspunktet på dagen og overbelastningsniveauet samt den pågældende strækning på vejnettet, skal stå i forhold til det forfulgte mål.</p> <p>Senest den 1. juli 2008 skal medlemsstaterne differentiere vejafgiftssatserne efter den pågældende strækning på vejnettet som fastsat i litra c).«</p>	<p>»10. Uden at anvendelsen af stk. 9 herved indskrænkes, kan medlemsstaterne differentiere satserne, således at den opkrævede vejafgift afhænger af:</p> <p>a) de forskellige køretøjstyper, efter deres klasse for skader på vejene i overensstemmelse med bilag II samt deres EURO-emissionsklasse i overensstemmelse med bilag 0</p> <p>b) <u>ugedag, hverdag/helligdag og rejseretning;</u></p> <p>bc) tidspunktet på dagen og overbelastningsniveauet på den pågældende strækning, forudsat at ingen vejafgift ligger mere end 100 % over den vejafgift, der opkræves i den billigste dagperiode;</p> <p><u>ed</u>) den pågældende strækning på vejnettet efter områdets miljømæssige følsomhed, befolkningstætheden, <u>perifere beliggenhed</u> eller ulykkesrisikoen.;</p> <p>Eventuel differentiering af de vejafgifter, der opkræves på grundlag af de forskellige typer køretøjer, tidspunktet på dagen og overbelastningsniveauet samt den pågældende strækning på vejnettet, skal stå i forhold til det forfulgte mål.</p> <p>Senest den 1. juli 2008 skal medlemsstaterne differentiere vejafgiftssatserne efter den pågældende strækning på vejnettet som fastsat i litra c).«</p>

Begrundelse

Hvis afgifter skal anvendes som et effektivt instrument til styring af efterspørgsel, må der tages højde for alle faktorer, der påvirker vejbenyttelsen, altså også hvilken dag det er (om det er hverdag eller helligdag og hvilken dag i ugen det er). Afgifterne skal kunne differentieres efter rejseretning på bestemte tidspunkter af døgnet.

Begrænsningen af afgiftsdifferentiering til styring af trafikal overbelastning bør fjernes som afspejling af den foreslåede ændring 1 til udtalelsens tekst. Denne begrænsning ville hæmme effektiviteten af vejafgifter, som i nogle tilfælde ville skulle fastsættes på mere end det dobbelte af minimumsniveauet for at opnå en rimelig fri trafikbevægelighed. Myndighederne bør frit kunne fastsætte afgiften på et effektivt niveau, der er afstemt efter de lokale forhold. Proportionalitet bør være rettesnoren.

De mere perifere og vanskeligt tilgængelige områder i EU har uundgåeligt længere transport ved import og eksport. Der kan derfor opstå et misforhold mellem afgift/afstand-påvirkningen på de lokale økonomier. Man bør tillade differentiering for at udligne denne effekt.

Henstilling 11

Artikel 1, stk. 4, der indsætter artikel 7 b), stk. 1 – tilføjelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 og andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne, når de indfører et system for vejafgifter og/eller afgifter for brug af infrastruktur, yde en kompensation for disse afgifter, bl.a. i form af en nedsættelse af de satser, der skal anvende for afgifter på køretøjer, i givet fald til et niveau, der ligger under de minimumssatser, der er fastsat i bilag I.	1. Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 og andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne, når de indfører et system for vejafgifter og/eller afgifter for brug af infrastruktur, yde en kompensation for disse afgifter, bl.a. i form af en nedsættelse af de satser, der skal anvende for afgifter på køretøjer <u>eller brændstoffer</u> , i givet fald til et niveau, der ligger under de minimumssatser, der er fastsat i bilag I.

Begrundelse

Medlemsstaternes mulighed for at udligne vejafgifter ved at nedsætte afgifterne på brændstof bør udtrykkeligt anerkendes i direktivet. Nedsættelse af brændstofafgifterne er en mere retfærdig løsning, eftersom alle brugere af vejnettet på den måde vil blive behandlet ens på det indre marked, uanset hvilket land de kommer fra.

Henstilling 12

Artikel 1, stk. 5, der indsætter artikel 8 a – omformulering

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Der indsættes som Artikel 8a og 8b:</p> <p>»Artikel 8a</p> <p>1. Hver medlemsstat sørger for at udpege en uafhængig myndighed til at føre tilsyn med infrastrukturen.</p> <p>2. Den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed kontrollerer, hvordan systemet for vejafgifter og brugsafgifter fungerer, således at der sikres gennemskuelighed og ikke-forskelsbehandling af operatørerne.</p> <p>3. Uden at det er til skade for de private koncessionshaveres autonomi, undersøger den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed, at de indtægter, der stammer fra vejafgifter og afgifter for brug af transportinfrastruktur, anvendes til bæredygtige projekter inden for transportsektoren.</p> <p>4. Den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed fremmer synergier i finansieringen gennem en samordning af de forskellige finansieringsindtægter fra transportinfrastrukturen.</p> <p>5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed og om dens ansvarsområder</p> <p>Artikel 8b De eventuelle fradrag i eller nedsættelser af vejafgifterne begrænses til de faktiske besparelser, som infrastrukturoperatøren opnår i de administrative omkostninger. Ved fastsættelse af fradragsniveauet kan der ikke tages hensyn til besparelserne i de omkostninger, der allerede er omfattet af de opkrævede vejafgifter.</p> <p>Artikel 8b De eventuelle fradrag i eller nedsættelser af vejafgifterne begrænses til de faktiske besparelser, som infrastrukturoperatøren opnår i de administrative omkostninger. Ved fastsættelse af fradragsniveauet kan der ikke tages hensyn til besparelserne i de omkostninger, der allerede er omfattet af de opkrævede vejafgifter.«</p>	<p>Der indsættes som Artikel 8a og 8b:</p> <p>»Artikel 8a</p> <p>1. Hver medlemsstat sørger for at udpege en uafhængig myndighed til at føre tilsyn med infrastrukturen.</p> <p>2. Den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed kontrollerer, hvordan systemet for vejafgifter og brugsafgifter fungerer, således at der sikres gennemskuelighed og ikke forskelsbehandling af operatørerne.</p> <p>3. Uden at det er til skade for de private koncessionshaveres autonomi, undersøger den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed, at de indtægter, der stammer fra vejafgifter og afgifter for brug af transportinfrastruktur, anvendes til bæredygtige projekter inden for transportsektoren.</p> <p>4. Den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed fremmer synergier i finansieringen gennem en samordning af de forskellige finansieringsindtægter fra transportinfrastrukturen.</p> <p>5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af den uafhængige infrastrukturtilsynsmyndighed og om dens ansvarsområder</p> <p>Artikel 8b De eventuelle fradrag i eller nedsættelser af vejafgifterne begrænses til de faktiske besparelser, som infrastrukturoperatøren opnår i de administrative omkostninger. Ved fastsættelse af fradragsniveauet kan der ikke tages hensyn til besparelserne i de omkostninger, der allerede er omfattet af de opkrævede vejafgifter.</p> <p><u>De eventuelle fradrag i eller nedsættelser af vejafgifterne begrænses til de faktiske besparelser, som infrastrukturoperatøren opnår i de administrative omkostninger. Ved fastsættelse af fradragsniveauet kan der ikke tages hensyn til besparelserne i de omkostninger, der allerede er indeholdt i de opkrævede vejafgifter.«</u></p>

Begrundelse

Det er unødvendigt at etablere en national tilsynsmyndighed i de enkelte medlemsstater. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de vil føre tilsyn og administrere finansieringen. Medlemsstaterne bør vedtage passende gennemsligtige procedurer vedrørende de indsamlede afgifter og hvordan de anvendes på transport.

Henstilling 13

Artikel 1, stk. 6, litra b), der ændrer artikel 9 – tilføjelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) Stk. 2 affattes således: »2.Indtægterne fra vejafgifter og/eller brugsafgifter bør anvendes til vedligeholdelse af den berørte infrastruktur og til gavn for transportsektoren som helhed, idet der drages omsorg for at sikre en afbalanceret udvikling af transportnettene, jf. dog artikel 7, stk. 11.«	b) Stk. 2 affattes således: »2.Indtægterne fra vejafgifter og/eller brugsafgifter bør anvendes til vedligeholdelse af den berørte infrastruktur og til gavn for transportsektoren som helhed, <u>herunder alternative bæredygtige transportformer</u> , idet der drages omsorg for at sikre en afbalanceret udvikling af transportnettene, jf. dog artikel 7, stk. 11. <u>I den forbindelse kan de også anvendes til at kompensere for det indtægstab, der skyldes nedsættelsen af bilafgifterne.</u> «

Begrundelse

Muligheden for at krydsfinansiere alternative transportformer bør anerkendes udtrykkeligt i forbindelse med alle afgifter med henblik på at fremme mere bæredygtige transportformer. Dette skal ikke begrænses til følsomme områder med forhøjede afgifter.

Muligheden for at benytte indtægter til at finansiere afgiftsnedsættelser bør nævnes.

Bruxelles, den 11. februar 2004

Peter STRAUB
 Formand
 for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om opfølgning af hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« - Forslag til fælles målsætninger for inddragelse og orientering af de unge i henhold til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet«

(2004/C 109/05)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om opfølgning af hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« - Forslag til fælles målsætninger for inddragelse og orientering af de unge i henhold til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, KOM(2003) 184 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 14. april 2003 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 1. juli 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur og Uddannelse,

under henvisning til Kommissionens hvidbog »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« (KOM(2001) 681 endelig) og Regionsudvalgets udtalelse om emnet CdR 389/2001 fin ⁽¹⁾,

under henvisning til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende en analyse af medlemsstaternes svar på Kommissionens spørgeskemaer om inddragelse og orientering af de unge,

under henvisning til EF-traktatens artikel 149,

under henvisning til Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet KOM(2001) 681 endelig,

under henvisning til Rådets resolution af 27. juni 2002 om livslang læring ⁽²⁾,

under henvisning til Rådets resolution af 28. juni 2001 »Fra at være udenfor til selv at kunne bestemme: fremme af unges initiativ, iværksætterånd og kreativitet«,

under henvisning til Rådets resolution om det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, der blev vedtaget den 30. maj 2002,

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 309/2003 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur og Uddannelse den 5. december 2003 med Jens Kramer Mikkelsen, Overborgmester for Københavns Kommune (DK/PSE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger

- 1) Det er vigtigt for Europas fremtid, at den stigende afpolitisering af især unge på trods af øget uddannelsesniveau bliver bekæmpet på alle niveauer; Forskning viser, at unges demokratiske handlede er tæt knyttet til deres umiddelbart interessebetonede aktiviteter;
- 2) De regionale og lokale myndigheder spiller en afgørende rolle i europæisk ungdomspolitik, da det er disse myndigheder, der har kontakten med de unge, og det er på dette niveau, de unge i skole og fritid får deres første erfaringer med demokratisk virke som medspiller i et demokratisk samfund;
- 3) Ungdomspolitik i Europa skal være en sammenhængende politik for og med unge, der skal inddrage de relevante forvaltninger og politiske fagområder og dermed give en bedre udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed på området;

⁽¹⁾ EFT C 287 af 22.11.2002, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 163 af 9.7.2003.

- 4) Rådets resolution af 24. november 2003 om fremtiden for samarbejdet på ungdomsområdet (CONS 1475/03);
- 5) Artikel III-182 i Konventets udkast til en traktat om en forfatning for Europa;
- 6) Ungdomspolitik i Europa skal på alle administrative og politiske niveauer og i alle lande være synlig og kommunikeres gennem de kanaler og i det sprog, som unge i Europa benytter sig af -

på den 53. plenarforsamling den 11.-12. februar 2004 (mødet den 11. februar) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets bemærkninger og anbefalinger

1.1 Regionsudvalget anerkender Kommissionens fremgangsmåde i forbindelse med dens spørgeskemaundersøgelse, hvor alle medlemslande inklusive kandidatlandene er omfattet, lige som det glæder sig over høringen af Det Europæiske Ungdomsforum og dets holdningspapir ⁽³⁾. Fremgangsmåden er en positiv opfølgning af metoden fra Hvidbogen »Et nyt afsæt for europæisk ungdom« ⁽⁴⁾, hvor store dele af landenes unge, eksperter og politikere på alle niveauer kom til orde.

1.2 Regionsudvalget har ved tidligere lejligheder udtrykt tilfredshed med anvendelsen af den åbne koordinationsmetode og subsidiaritetsprincippet på europæisk ungdomspolitik, forudsat at denne metode tager fuld højde for inddragelse af regionale og lokale myndigheder. Regionsudvalget skal derfor henstille, at det i fremtiden bliver hørt og ikke blot informeret, når initiativer på ungdomspolitikens område bliver taget.

1.3 Regionsudvalget deler Kommissionens opfattelse af, at en sammenhængende europæisk ungdomspolitik, der tager højde for de enkeltes landes situation og de udfordringer og problemer, som nutidens unge i Europa står over for, kan bidrage til gennemførelsen af de strategiske mål, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd i Lissabon og Barcelona, om at gøre Europa til »den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden«.

1.4 Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at ikke-formel og uformel uddannelse samt mobilitetsaktioner ved siden af den formelle uddannelse er en afgørende faktor ved unges personlige udvikling og aktive medborgerskab, og at disse uddannelsesformer skal have en høj prioritet inden for ungdomspolitikkerne på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan. På europæisk plan er det især i den nye generation af programmerne, Ungdom for Europa og Grundtvig for perioden 2006-2012, disse målsætninger skal integreres.

Fælles målsætninger for øget inddragelse af de unge

1.5 Regionsudvalget er enig med Kommissionens overordnede målsætning om at indføre og støtte tiltag, der fremmer de unges udøvelse af et aktivt medborgerskab, og at øge deres

⁽³⁾ Implementing Common Objectives to enhance the participation of young people and improve information for young people (25-26 April 2003).

⁽⁴⁾ (KOM(2001) 681 endelig)

faktiske deltagelse i det demokratiske liv, men mener, at det er afgørende at understrege vigtigheden af inddragelse af unge også i formuleringen af den konkrete målsætning i en ungdomspolitik, og at man hermed mener alle unge.

1.6 Regionsudvalget deler Kommissionen konstatering af en stigende afpolitisering af især unge og opfordrer til, at der parallelt med implementeringen af de fælles målsætninger for unges deltagelse i det demokratiske liv iværksættes en intensiv forskning i de mekanismer, som denne tendens er en følge af, og at der fremsættes foranstaltninger til forebyggelse og modarbejdelse af disse mekanismer.

Bedre inddragelse af de unge i det lokale samfundsliv

1.7 Regionsudvalget er enig med Kommissionen og Europarådets European Charter on the Participation of Young People in Local and Regional Life i, at lokalsamfundet har en afgørende rolle, og opfordrer medlemslandenes regeringer til sammen med de lokale aktører at skabe lovgivnings- og ressourcemæssige forudsætninger for arbejdet med lokal inddragelse af alle unge i det politiske liv.

1.8 Derfor ansporer RU til samt støtter oprettelsen af ungdomsråd på lokalt plan.

1.9 Regionsudvalget bifalder de foreslåede inddragelsestiltag, men mener, at der skal lægges større vægt på lige inddragelse af yngre mænd og kvinder, og at man desuden bør tilstræbe at inddrage de grupper af unge, der af sociale, kulturelle, etniske, udviklings- eller funktionsmæssige eller andre årsager har ekstra vanskeligt ved at komme til orde i det politiske liv og derfor ofte reagerer uhensigtsmæssigt. Regionsudvalget betragter reel lige adgang til demokratiske processer som en ufravigelig regel.

1.10 Regionsudvalget er af den opfattelse, at et bedre samspil mellem private NGO'er, ungdoms- og fritidsklubber, foreninger og forældre på den ene side og de offentlige myndigheder samt det politiske niveau på det andet er en væsentlig forudsætning for, at projektet Inddragelse lykkes. Det samme princip gælder for samarbejdet mellem det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau.

1.11 Regionsudvalget hilser ungdommens inddragelse i Europa-Kommissionens pilotprojekter (GD EAC 43/03) til fremme af unges deltagelse velkommen og glæder sig over den store interesse, men henstiller til Kommissionen at allokere flere ressourcer til de næste runders projektforslag, da kun en meget lille del af sidste rundes projekter kunne finansieres.

Bedre inddragelse af de unge i det repræsentative demokratis mekanismer

1.12 Regionsudvalget er enig i nødvendigheden af en holdnings- og mentalitetsændring fra de unges, men også fra politikerne side. Fra de unges side kan dette kun ske, hvis de oplever en konkret politisk indflydelse. Dialoger med unge skal derfor især udbygges, hvor unge umiddelbart har opnået/kan opnå øget mulighed for deltagelse i politiske beslutninger, hvorved man fremmer deres deltagelse i planlægningen og forvaltningen af de tjenesteydelser af direkte relevans for dem og afprøver former for aktiv inddragelse af unge i samfundslivet. Initiativer i den retning bør være konkrete og bl.a. indeholde forslag til opsøgende arbejde med henblik på at involvere de unge, der ikke er organiserede i foreninger o.lign.

1.13 Regionsudvalget understreger vigtigheden af, at europæiske ungdomsorganisationer og andre organisationer, der driver aktiv ungdomspolitik, får økonomiske muligheder for at arbejde tættere sammen i netværk med henblik på at udveksle god praksis på dette område og glæder sig derfor over Europa-Parlamentets og Rådets forslag til afgørelse om et EF-Handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på ungdomsområdet⁽³⁾.

1.14 Regionsudvalget er enig i, at socio-økonomiske, uddannelsesmæssige, etnisk-kulturelle, køns- og udviklings- eller funktionsmæssige forhold hindrer mange unge i at deltage i de demokratiske processer. Det er derfor afgørende, at der ud over mainstreamaktiviteter især på lokalt niveau afsættes midler til forskning i de dybereliggende grunde til manglende deltagelse blandt disse unge, samtidig med at der etableres initiativer, der kan forebygge og afhjælpe de afdækkede negative faktorer.

1.15 Derfor støtter RU kraftigt, at artikel III-182 i konventionens udkast til en traktat om en forfatning for Europa foreslår at supplere de nugældende traktaters bestemmelser på det ungdomspolitiske område i og med målet om at EU's aktioner skal fremme de unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa.

Lære at deltage

1.16 Regionsudvalget er enig i, at uddannelse i dens forskellige aspekter – dvs. uformel (initiativer, der letter den dårligt stillede befolkningsgruppes adgang til uddannelse), formel og uofficiel (eksempelvis Second Chance Schools og lignende initiativer som understøtter et holistisk menneskesyn) – er en af

hjørnesteinene i udviklingen af de unges evner til at deltage i demokratiske processer, og at det således påhviler nationale, regionale og lokale myndigheder at udforme undervisningspolitikker, der konkret tager sigte på en decideret demokratisk læring.

1.17 Regionsudvalget er enig i, at unges forståelse for og afprøvning af det repræsentative demokrati er vigtig, og opfordrer til konkrete foranstaltninger og initiativer i form af eksempelvis ungdomspolitikerdage og instrumenter til deltagelsesdemokrati i sammenhænge, hvor de unge mødes (skoler, ungdomscentre osv.) og/eller på medborgerplan.

1.18 Regionsudvalget betragter den sociale arv som en faktor, der også med hensyn til evnen og viljen til at deltage i demokratiske processer har en afgørende betydning. Der bør derfor i samspillet mellem den ikke-formelle, uformelle og formelle uddannelse tages højde for effektiv inddragelse af forældre og familie i videst mulig omfang.

1.19 Regionsudvalget er enig i behovet for forskning i årsagerne til marginalisering af grupper af unge, herunder ikke mindst, hvad angår den sociale arv og følgevirkningerne af globaliseringen, og opfordrer til konkrete initiativer inklusive benchmarking på europæisk plan.

1.20 Regionsudvalget deler den betragtning, at ungdomsinformation principielt har mindst to målgrupper 1) de unge selv og 2) de voksne, der har kontakten med de unge. Det er derfor vigtigt at være sig sin målgruppe bevidst, når ungdomsinformationen skal spredes, således at man kan indrette formidlingen, formen, mediet og indholdet derefter, og således at man kan gøre brug af informations-, vejlednings- og konsulenttjenester, som er specifikt målrettet mod de unge (ungdomsoplysning).

1.21 Regionsudvalget anerkender, at det både er medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder der har ansvaret for ungdomsinformationsformidling, men understreger, at det især er det lokale og regionale niveau, der er hovedaktør i implementeringen og derfor bør deltage mest muligt i strategiplanlægningen.

Forbedre unges menneskers adgang til informationstjenester

1.22 Regionsudvalget tager Kommissionens konklusion på analysen af medlemslandenes ungdomsinformationstjenester til efterretning, herunder at mange af disse tjenester opviser visse mangler i form af niveau, koordinering mellem det europæiske, nationale, regionale og lokale plan og anvendelighed, og er derfor enig i, at der skal ske en væsentlig forbedring i disse henseender, især over for de målgrupper af unge, der repræsenterer de dårligst stillede, herunder de udviklings- og funktionshæmmede. Disse informationstjenester bør inddrage aktivt opsøgende informationsformer og de unge selv.

⁽³⁾ (KOM(2003) 272 endelig).

1.23 Regionsudvalget er enig i de tiltag, der foreslås for så vidt angår koordinering af de forskellige informationsinstanser og et tættere samarbejde vertikalt så vel som horisontalt i Europa, men savner lidt mere konkrete indikationer på hvordan.

1.24 I forbindelse med information af de dårligst stillede mener Regionsudvalget, at der forud for bestræbelser på at sikre lige muligheder for information til disse grupper skal indhentes forskningsresultater vedrørende de faktorer, der virker hindrende for dårligt stillede unge.

Levere kvalitetsinformation

1.25 Regionsudvalget hilser Kommissionens forslag om en adfærdskodeks for informations- og rådgivningstjenester for unge mennesker med bl.a. fælles kvalitetskriterier og kvalitetskontrolmekanismer velkommen, men ser også behovet for en benchmarking af effekten. Den europæiske dimension styrkes automatisk gennem arbejdet med en fælles adfærdskodeks.

1.26 Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at uddannelsen af dem, der arbejder med ungdomsinformation, skal gøres bedre. Især skal forståelsen af de unges univers og deres hurtigt skiftende kommunikationskanaler, hvor ny teknologi inklusive mobiltelefoner, SMS og Internettet spiller en afgørende rolle, inkluderes i uddannelsen af informationsmedarbejdere.

Øge unge menneskers deltagelse i udformning og formidling af information

1.27 Regionsudvalget accepterer Kommissionens forslag om at involvere ungdomsorganisationer og unge generelt i planlægning af ungdomsinformationsstrategier og deres implementering, men vil understrege vigtigheden af, at etniske og andre minoriteter inddrages i processen med hensyn til tilvejebringelse, produktion og formidling, især i forbindelse med målgruppen af udsatte unge.

1.28 Regionsudvalget ser med tilfredshed, at Kommissionen planlægger gennemførelsen og opfølgningen af de fælles målsætninger via den åbne koordinationsmetode på en fleksibel måde og under overholdelse af nærhedsprincippet.

1.29 Regionsudvalget anmoder om, at de lokale og regionale myndigheders aktive rolle defineres og respekteres i forbindelse med udvekslingen af erfaringer og god praksis og ved deltagelse i de påtænkte jævnlige transnationale møder.

1.30 Regionsudvalget anmoder endvidere medlemsstaterne om at rådføre sig med de lokale og regionale myndigheder ved udfærdigelsen af de nationale rapporter om gennemførelsen af de to prioritetsområder inddragelse og orientering i 2005, som Kommissionen skal bruge til udarbejdelse af en situationsrapport til Rådet.

Bruxelles, den 11. februar 2004

Albert BORE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af grundvandet mod forurening«

(2004/C 109/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om Beskyttelse af grundvandet mod forurening (KOM(2003) 550 endelig – 2003/0210 (COD)),

under henvisning til Rådets beslutning af 3. oktober 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 175, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 19. juni 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger«, CdR 171/97 fin ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger,

under henvisning til sin udtalelse om »Kommissionens meddelelse om det sjette miljøhandlingsprogram for Det Europæiske Fællesskab «Miljø 2010: Vores fremtid, vores ansvar» – Det sjette miljøhandlingsprogram og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets miljøhandlingsprogram for 2001-2010«, CdR 36/2001 fin ⁽²⁾,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 240/2003 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 12. december 2003 med Johannes Flensted-Jensen, Amtsborgmester, Århus Amt (DK, PSE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Grundvandet er en både vigtig og truet ressource af stor betydning for miljøkvaliteten i en række vandområder og terrestriske naturområder, for industriel og landbrugsmæssig produktion samt som kilde til drikkevandsforsyning;
- 2) beskyttelse af grundvandets mængde og kvalitet bør derfor have høj politisk prioritet på både europæisk og nationalt plan, herunder er fælleseuropæiske initiativer nødvendige for så vidt muligt at harmonisere reguleringen af området under hensyntagen til de store naturgivne forskelle, der er set på tværs af grundvandsområderne i Europa;
- 3) forhold omkring grundvandets mængde er behandlet i vandrammedirektivet, hvorfor grundvandsdirektivet fokuserer på grundvandets kvalitet -

på den 53. plenarforsamling den 11.-12. februar 2004 (mødet den 11. februar) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

⁽¹⁾ EFT C 180 af 11.6.1998, s. 38.

⁽²⁾ EFT C 357 af 14.12.2001, s. 44.

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 er af den opfattelse, at Kommissionens forslag til et nyt grundvandsdirektiv såvel som vandrammedirektivet, der er moderdirektiv, udtrykker en i både miljømæssig og samfundsøkonomisk forstand fornuftig overordnet strategi med vægt på forebyggelse af forurening og miljøgenopretning;

1.2 hilser set i det lys forslaget til det nye grundvandsdirektiv velkommen og vurderer det som et godt supplement til vandrammedirektivets bestemmelser på grundvandsområdet;

1.3 bifalder, at forslaget ikke indeholder en omfattende liste over fælleseuropæiske kvalitetskrav i form af grænseværdier for grundvandets indhold af forskellige forurenende stoffer, men at forslaget er begrænset til at omfatte grænseværdier i medfør af allerede vedtagne fællesskabsretsakter, herunder nitratdirektivet samt pesticid- og biociddirektiverne;

1.4 ser med tilfredshed, at medlemslandene i stedet for fælleseuropæiske kvalitetskrav skal opstille tærskelværdier for relevante grundvandsforurenende stoffer – naturlige som menneskeskabte - på baggrund af kriterier i direktivet;

1.5 tilslutter sig, at der i direktivet indgår en minimumsliste over stoffer, som medlemslandene skal opstille tærskelværdier for;

1.6 vurderer det som en fornuftig fremgangsmåde, at Kommissionen efterfølgende på baggrund af medlemslandenes indberetninger kan tage stilling til, om der er basis for at foreslå fælleseuropæiske kvalitetskrav som led i en yderligere harmonisering af reguleringen af området;

1.7 forudsætter, at Regionsudvalget bliver inddraget ved eventuelle ændringer af direktivets bilag I, der omfatter fælleseuropæiske kvalitetskrav;

1.8 finder det nødvendigt, at fælleseuropæiske kvalitetskrav – nuværende som kommende – kan skærpes i medlemslandene af hensyn til beskyttelsen af overfladevandet;

1.9 ønsker i øvrigt at understrege, at det ved gruppering af grundvandsforekomster og ved design af overvågningsnetværk er nødvendigt, at medlemslandene sikrer, at sammenligning af grundvandskvalitet sker på et homogent materiale, f.eks. sammenlignelige redoxforhold eller sammenlignelige geologiske forhold.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 henstiller, at det bør fremgå af grundvandsdirektivet, at nationale tærskelværdier skal kunne skærpes af vandområdedistriktmyndighederne, hvis det er nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af vandrammedirektivets miljømål i de pågældende vandområdedistrikter;

2.2 henstiller, at hvor der ikke er kendte baggrunds niveauer i grundvandet for naturligt forekommende stoffer, fastsættes baggrunds niveauer efter bedste faglige skøn, indtil overvågningsdata er tilvejebragt. I nogle tilfælde vil det dog næppe være muligt at finde naturlige baggrunds niveauer;

2.3 henstiller, at medlemslandene sikrer, at der ved bestemmelse af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster bliver brugt sammenlignelige overvågningssteder;

2.4 henstiller, at fosfor bliver optaget på minimumslisten i direktivforslagets bilag III, del A.1, da det er et stof, der på sigt udgør en trussel mod grundvandets kemiske kvalitet;

2.5 anbefaler, at såfremt gamle forurenede industrigrunde ikke kan håndteres på en balanceret måde inden for rammerne af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 4 og 5, så bør disse bestemmelser ændres ved førstkomende lejlighed. Ved samme lejlighed bør man overveje at genindføre begrebet »Risk Management Zones« som et element i vandplanerne for vandområdedistrikterne, da begrebet tager hensyn til såvel de økologiske og økonomiske aspekter som det praktisk gennemførlige;

2.6 henstiller, at det af grundvandsdirektivets artikel 4, stk. 3, klart fremgår, hvilket udvalg, der vil blive bedt om en udtalelse inden ændringer af grundvandsdirektivets bilag I;

2.7 henstiller, at Regionsudvalget i videst muligt omfang bliver inddraget ved kommende ændringer af grundvandsdirektivet, herunder ved væsentlige justeringer af direktivets bilag II-IV, da de regionale og lokale myndigheder mange steder har stor teknisk-administrativ erfaring på grundvandsområdet, ligesom der skal lyde en opfordring til, at medlemslandene i det videre arbejde med direktivet gør brug af samme erfaringer;

2.8 anerkender, at det foreslåede direktiv som en del af vandrammedirektivet vil have alvorlige finansielle konsekvenser for medlemsstaterne, og slår kraftigt til lyd for, at der i nye og eksisterende finansielle ordninger tages højde for de økonomiske byrder, som opfyldelsen af vandrammedirektivets målsætninger vil indebære for medlemsstaterne;

2.9 foreslår på den baggrund flg. konkrete ændringer:

Henstilling 2.1

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. På grundlag af den karakterisering, der skal foretages i medfør af artikel 5 i direktiv 2000/60/EF og afsnit 2.1 og 2.2 i bilag II hertil og efter proceduren i bilag II til nærværende direktiv samt under hensyntagen til de økonomiske og sociale omkostninger, opstiller medlemsstaterne senest den 22. december 2005 tærskelværdier for hvert af de forurenende stoffer, for hvilke det er påvist, at de på deres område bidrager til karakteriseringen af grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster som truede. Medlemsstaterne opstiller som minimum tærskelværdier for de forurenende stoffer, der er omhandlet i del A.1 og A.2 i bilag III til nærværende direktiv. Disse tærskelværdier anvendes bl.a. i forbindelse med den i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF omhandlede revision af grundvandstilstanden.</p> <p>Disse tærskelværdier kan opstilles på nationalt plan, på vandområdedistriktplan eller for en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster.</p>	<p>1. På grundlag af den karakterisering, der skal foretages i medfør af artikel 5 i direktiv 2000/60/EF og afsnit 2.1 og 2.2 i bilag II hertil og efter proceduren i bilag II til nærværende direktiv samt under hensyntagen til de økonomiske og sociale omkostninger, opstiller medlemsstaterne senest den 22. december 2005 tærskelværdier for hvert af de forurenende stoffer, for hvilke det er påvist, at de på deres område bidrager til karakteriseringen af grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster som truede. Medlemsstaterne opstiller som minimum tærskelværdier for de forurenende stoffer, der er omhandlet i del A.1 og A.2 i bilag III til nærværende direktiv. Disse tærskelværdier anvendes bl.a. i forbindelse med den i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF omhandlede revision af grundvandstilstanden.</p> <p>Disse tærskelværdier kan opstilles på nationalt plan, på vandområdedistriktplan eller for en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster.</p> <p><u>Vælger medlemsstaterne at opstille nationale tærskelværdier, skal disse kunne skærpes af vandområdedistriktmyndighederne, hvis det er nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af vandrammedirektivets miljømål i de pågældende vandområdedistrikter.</u></p>

Begrundelse

Vælger medlemslandene at opstille tærskelværdier nationalt, skal vandområdedistriktmyndighederne kunne skærpe disse værdier af hensyn til regionale og lokale sårbare områder i de pågældende vandområdedistrikter, hvis det er nødvendigt for at opfylde de fastlagte miljømål. Det er i tråd med logikken i vandrammedirektivet og kan med fordel trækkes frem i grundvandsdirektivets tekst.

Henstilling 2.2

Bilag III, del B.2.2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2.2 Forholdet mellem tærskelværdierne og, for naturligt forekommende stoffer, de observerede baggrunds niveauer.</p>	<p>2.2 Forholdet mellem tærskelværdierne og, for naturligt forekommende stoffer, de observerede baggrunds niveauer. <u>I det omfang, der ikke er kendte baggrunds niveauer i grundvandet for naturligt forekommende stoffer, fastsættes baggrunds niveauerne efter bedste faglige skøn.</u></p>

Begrundelse

I en række tilfælde vil man ikke kende baggrunds niveauet før efter længere tids overvågning – for nogle grupper af grundvandsforekomster kan det derudover være vanskeligt at finde forekomster, hvor et naturligt baggrunds niveau kan måles. I begge situationer vil det være nødvendigt at fastsætte baggrunds niveauer ud fra kvalificerede faglige skøn.

Henstilling 2.3

Bilag IV, 1.2 (a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) vurderingen baseres på de aritmetiske gennemsnit af gennemsnitsværdierne for de enkelte overvågningssteder i hver grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster, beregnet på grundlag af en kvartalsmæssig, halvårlig eller årlig overvågningsfrekvens.	a) vurderingen baseres på de aritmetiske gennemsnit af gennemsnitsværdierne for de enkelte overvågningssteder i hver grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster, beregnet på grundlag af en kvartalsmæssig, halvårlig eller årlig overvågningsfrekvens. <u>Her er det nødvendigt at sikre, at overvågningsstederne er sammenlignelige.</u>

Begrundelse

Der er store forskelle i de naturgivne kemiske forhold i grundvandet. Det gælder både grundvandsforekomsterne imellem, men kan også være tilfældet i den enkelte grundvandsforekomst. Der er f.eks. forskel på kemien i det øvre og det nedre grundvand i en forekomst. En retvisende vurdering forudsætter derfor, at overvågningsstederne er sammenlignelige med hensyn til f.eks. geologi eller redoxforhold.

Henstilling 2.4

Bilag III, del A.1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ammonium	Ammonium
Arsen	Arsen
Cadmium	Cadmium
Chlorid	Chlorid
Bly	Bly
Kviksølv	Kviksølv
Sulphat	Sulphat
	<u>Fosfor</u>

Begrundelse

Fosfor er et stof, der på sigt er en trussel mod grundvandets kemiske kvalitet.

Bruxelles, den 11. februar 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndtering af affald fra udvindingsindustrien«

(2004/C 109/07)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (KOM(2003) 319 endelig – 2003/0107 (COD)),

under henvisning til Rådets beslutning af 20. juni 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 175, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 4. december 2002 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen - Sikker minedrift: en opfølgning af de seneste mineuheld (KOM(2000) 664) endelig,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om meddelelse fra Kommissionen - Sikker minedrift: en opfølgning af de seneste mineuheld (KOM(2000) 664 endelig – C5-0013/2001 – 2001/2005 (COS)),

under henvisning til Kommissionens begrundelse for vedtagelsen af ændringen af Seveso II-direktivet (KOM(2001) 624 endelig),

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektiv),

under henvisning til Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø,

under henvisning til Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer,

under henvisning til Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (VVM-direktivet),

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF,

under henvisning til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening,

under henvisning til Rådets Direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet),

under henvisning til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF,

under henvisning til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (affaldsdeponeringsdirektivet),

under henvisning til EF-Domstolens domme af 18.4.2002 (C-9/00) og af 11.9.2003 (C-114/01),

under henvisning til Rådets afgørelse af 23. marts 1998 om indgåelse af konventionen om grænseoverskridende virkninger af industriulykker (98/685/EF) EFT L 326 af 3.12.1998.,

under henvisning til Kommissionens meddelelse af 3.5.2000 »Fremme af en bæredygtig udvikling af EU's udvindingsindustri (uden for energisektoren)« (KOM(2000) 265 endelig),

under henvisning til Kommissionens arbejdsrapport om Fjerde årsrapport over gennemførelsen og håndhævelsen af Fællesskabets miljølovgivning 2002 (SEK(2003) 804 af 7/7/2003),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 330/2003 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 12. december 2003 med Gabriele Sikora, medlem af landdagen i Nordrhein-Westfalen, DE, PSE, som ordfører –

på sin 543. plenarforsamling den 11. -12. februar 2004 (mødet den 11. februar) enstemmig VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

1.1 Regionsudvalget udtrykker principielt tilfredshed med Kommissionens forslag om med et direktiv at skabe en egen retslig ramme for håndtering af affald fra udvindingsindustrien i EU. Etablering af ensartede mindstenormer for håndtering af affald er – ikke mindst på grund af den forestående EU-udvidelse – hensigtsmæssig for miljøet og dermed for EU-borgernes sundhed og velfærd.

1.2 Det undervurderer ikke, at direktivet indebærer omkostninger, som kan have alvorlige økonomiske virkninger for virksomheder i udvindingsindustrien. Der må tages hensyn til de sociale følger, som kan blive resultatet for borgerne og regionerne.

1.3 Den administrative byrde og de dermed forbundne omkostninger for såvel medlemsstaternes forvaltninger som for virksomhederne må ikke være uforholdsmæssigt stor.

1.4 Under hensyntagen til ovennævnte aspekter og af hensyn til en ensartet, systematisk opbygget europæisk ret samt for at undgå inkonsekvens

- må direktivet ikke indeholde ordninger, der allerede definitivt er reguleret på EU-plan,
- må definitionen på affald stemme overens med affaldsrammedirektivet 75/442/EØF og med EF-Domstolens aktuelle retspraksis,
- må der tages nøje hensyn til princippet om bæredygtig udvikling,
- må mineindustrien ikke stilles ringere end andre affaldsproducenter.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

4. betragtning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger må der fastlægges mindstekrav, således at miljø- og sundhedsbelastningen som følge af håndtering af affald fra udvindingsindustrien, såsom restprodukter (tailings, dvs. det faste materiale, der bliver tilovers, når malmen er oparbejdet ved hjælp af forskellige teknikker), stenaffald, overjord (dvs. det materiale, der skal fjernes, for at man kan få adgang til malmen) og muldlag (dvs. det øverste jordlag), forebygges eller begrænses mest muligt.	I overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitiske målsætninger må der fastlægges mindstekrav, således at miljø- og sundhedsbelastningen som følge af håndtering af affald fra udvindingsindustrien, såsom restprodukter (tailings, dvs. det faste materiale, der bliver tilovers, når malmen er oparbejdet ved hjælp af forskellige teknikker), stenaffald, overjord (dvs. det materiale, der skal fjernes, for at man kan få adgang til malmen) og muldlag (dvs. det øverste jordlag), <u>affald fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af råstoffer,</u> forebygges eller begrænses mest muligt.

Begrundelse

Opregningen af materialer som eksempler på typisk affald fra bjergværksdrift vækker det forkerte indtryk, at disse materialer altid er affald. Men det strider mod affaldsdefinitionen i affaldsdirektivet 75/442/EØF, der også gælder for det foreliggende direktiv (art. 3, stk. 1), og mod de afgrænsningskriterier for råstofudvinding, som EF-domstolen har udviklet i sine domme af 18.04.2002 (C-9/00) og af 11.09.2003 (C-114/01). Hvilke stoffer/materialer, der skal betragtes som affald, følger udelukkende af affaldsdirektivets kriterier under hensyntagen til omstændighederne i det enkelte tilfælde. Ifølge definitionen i affaldsdirektivet er «stenaffald, overjord og muldlag», der fremkommer i forbindelse med bjergværksdrift, ikke at regne for affald, når disse materialer – som det i reglen er tilfældet – genanvendes i uændret tilstand straks efter deres fremkomst.

Henstilling 2

5. betragtning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Følgelig bør dette direktiv omfatte håndtering af affald fra landbaseret udvindingsindustri. Sådanne bestemmelser bør imidlertid afspejle de principper og den prioritering, der er fastlagt i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som i overensstemmelse med dets artikel 2, stk. 1, litra b, nr. ii, fortsat skal finde anvendelse på håndtering af affald fra de udvindingsindustrier, der ikke er omfattet af nærværende direktiv.	Følgelig bør dette direktiv omfatte håndtering af affald fra landbaseret udvindingsindustri. Sådanne bestemmelser bør imidlertid afspejle de principper og den prioritering, der er fastlagt i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som i overensstemmelse med dets artikel 2, stk. 1, litra b, nr. ii, fortsat skal finde anvendelse på håndtering af affald fra de udvindingsindustrier, der ikke er omfattet af nærværende direktiv. <u>Omfattet er affald fra udvindingsindustrien, som svarer til definitionen i artikel 1, litra a) i direktiv 75/442/EØF. Der bør i den forbindelse tages hensyn til principperne i EF-domstolens domme af 18. april 2002 (C-9/00) og af 11. september 2003 (C-114/01).</u>

Begrundelse

Tilføjjelsen skal præcisere, at direktivet kun omfatter stoffer, der falder ind under affaldsdirektivets definition af affald. For at sikre en klar retstilstand bør der desuden henvises til EF-domstolens seneste domme vedrørende spørgsmålet om, hvornår sten, der fremkommer i forbindelse med råstofudvinding, er at betragte som affald. Dette er også i overensstemmelse med Kommissionens opfattelse, idet den i note 21 i begrundelsen selv henviser til førstnævnte dom.

Henstilling 3

8. betragtning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Bestemmelserne i dette direktiv bør heller ikke finde anvendelse på affald fra offshore mineraludvinding og -behandling, deponering af ikke-forurenet jord eller affald fra efterforskning efter mineralressourcer, og der bør kun stilles begrænsede krav til ikke-farligt inert affald fra mineraludvinding og -oparbejdning som følge af dets lavere miljøfarlighed.	Bestemmelserne i dette direktiv bør heller ikke finde anvendelse på affald fra offshore mineraludvinding og -behandling, deponering af ikke-forurenet jord eller affald fra efterforskning efter mineralressourcer, og der bør kun stilles begrænsede krav til ikke-farligt inert affald fra mineraludvinding og -oparbejdning som følge af dets lavere miljøfarlighed. <u>Desuden gælder direktivets bestemmelser ikke aktiviteter i henhold til artikel 11, stk. 3, litra j) i EU-vandrammedirektivet, idet disse aktiviteter er behandlet udtømmende på nævnte sted.</u>

Begrundelse

Tilføjjelsen indeholder en præcisering. De aktiviteter, der omtales i art. 11, stk. 3, litra j) i EU-vandrammedirektivet, falder ikke ind under direktivets anvendelsesområde, da der ikke er tale om bortskaffelse af affald, men om tilbageledning til grundvandet af vand fra minedrift.

Henstilling 4

10. betragtning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For fortsat at respektere de principper og den prioritering, der er fastsat i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret, særlig artikel 3 og 4, bør medlemsstaterne sikre, at driftsherrer i udvindingsindustrien træffer alle de fornødne foranstaltninger til at forebygge og i videst muligt omfang begrænse såvel den faktiske som den potentielle miljø- og sundhedsbelastning, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien.	For fortsat at respektere de principper og den prioritering, der er fastsat i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret, særlig artikel 3 og 4, bør medlemsstaterne sikre, at driftsherrer i udvindingsindustrien, <u>under hensyntagen til bæredygtigheden</u> , træffer alle de fornødne foranstaltninger til at forebygge og i videst muligt omfang begrænse såvel den faktiske som den potentielle miljø- og sundhedsbelastning, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien.

Begrundelse

Ifølge EU's regler skal målsætningen i betragtning nr. 10 tage hensyn til bæredygtigheden og dens tre elementer. Det skal komme udtryk i betragtningen.

Henstilling 5

Artikel 2, stk. 1 (Anvendelsesområde)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Direktivet omfatter håndtering af affald fra udvindingsindustrien, i det følgende benævnt »udvindingsaffald«, hvorved forstås affald fra brydning, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud, jf. dog bestemmelserne i stk. 2.	Direktivet omfatter håndtering af affald fra udvindingsindustrien, i det følgende benævnt »udvindingsaffald«, hvorved forstås affald fra brydning, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud, jf. dog bestemmelserne i stk. 2. <u>Direktivet omfatter håndtering af affald fra udvindingsindustrien, i det følgende benævnt »udvindingsaffald«, hvorved forstås affald i henhold til art. 1, litra a) og art. 2, stk. 1, litra b) ii) i direktiv 75/442/EØF, der fremkommer ved efterforskning, brydning, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud.</u>

Begrundelse

Ændringen skal præcisere, at affaldsbegrebet skal være i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet og EF-domstolens derpå byggede domspraksis.

Henstilling 6

Artikel 2, stk. 2 (Anvendelsesområde)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Direktivet omfatter ikke	Direktivet omfatter ikke
(a) affald, der opstår i forbindelse med brydning og oparbejdning af mineralressourcer, men ikke er knyttet direkte til driften, eksempelvis madaffald, olieaffald, udtjente køretøjer og brugte batterier og akkumulatører	(a) affald, der opstår i forbindelse med brydning og oparbejdning af mineralressourcer, men ikke er knyttet direkte til driften, eksempelvis madaffald, olieaffald, udtjente køretøjer og brugte batterier og akkumulatører
(b) affald fra offshore udvinding og behandling af mineralressourcer	(b) affald fra offshore udvinding og behandling af mineralressourcer
(c) deponering af ikke-forurenede jord fra udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift	(c) deponering af ikke-forurenede jord fra udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift
(d) affald, der opstår ved et brydnings- eller oparbejdningsanlæg og transporteres til et andet sted med henblik på deponering i eller på jorden	(d) <u>(c)</u> affald, der opstår ved et brydnings- eller oparbejdningsanlæg og transporteres til et andet sted <u>uden for udvindingsindustrien</u> med henblik på deponering i eller på jorden
(e) affald fra efterforskning efter mineralressourcer.	(e) <u>affald fra efterforskning efter mineralressourcer.</u>

Begrundelse

Ad a) Opregningen af eksempler bør udelades, da omstændighederne i det enkelte tilfælde er afgørende for, om der er tale om affald, som er typisk for minedrift.

Ad c) Afsnittet bør skrives sammen med stk. 3; se begrundelsen til stk. 3.

Ad d) Affald, der transporteres til en anden minedriftsvirksomhed med henblik på bortskaffelse bør også falde ind under dette direktivs anvendelsesområde. Ellers ville den i praksis sædvanlige centrale bortskaffelse af affald fra flere forskellige minedriftsvirksomheder uden virkelig grund være underkastet de almindelige affaldsretlige regler, mens det foreliggende direktiv ville gælde for affald, der bortskaffes inden for virksomheden. Det kan hverken begrundes sagligt eller ud fra miljøbeskyttelseshensyn.

Med den foreslåede ændring præciseres direktivets målsætning om, at affald fra minedrift, der bortskaffes uden for udvindingindustrien, hører under den almindelige affaldslovgivning.

Ad e) Af retssystematiske årsager bør affald fra efterforskning efter mineralressourcer høre under dette særdirektiv, da det udtrykkeligt er undtaget i affaldsrammedirektivet.

Henstilling 7

Artikel 2, stk. 3 (Anvendelsesområde)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Deponering af ikke-farligt inert affald er kun omfattet af bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 og 2, artikel 11, stk. 2, litra a)-e), og artikel 13, stk. 1, litra a)-c).	Deponering af ikke-farligt inert affald er kun omfattet af bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 og 2, artikel 11, stk. 2, litra a)-e), og artikel 13, stk. 1, litra a)-c). <u>Deponering af ikke-forurenet jord og ikke-farligt inert affald fra udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift er ikke omfattet af direktivets bestemmelser.</u>

Begrundelse

Ikke-forurenet jord og ikke-farligt inert affald er undtaget fra affaldsdeponeringsdirektivet 1999/31/EF. Derfor er der ingen grund til, at sådant affald skal omfattes af dette direktivs bestemmelser. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør sådant affald være undergivet de nationale bestemmelser.

Henstilling 8

Artikel 2, stk. 4 (Anvendelsesområde)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Medmindre andet gælder ifølge anden fællesskabslovgivning er affald, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde, ikke omfattet af direktiv 1999/31/EF.	Medmindre andet gælder ifølge anden fællesskabslovgivning er affald, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde, eller er undtaget fra dets bestemmelser i henhold til stk. 3, ikke omfattet af direktiv 1999/31/EF.

Begrundelse

Tilføjjelsen er nødvendig, da affaldsdeponeringsdirektivet ellers ville omfatte det i stk. 3 nævnte affald.

Henstilling 9

Artikel 3, stk. 12 (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»perkolat«: enhver væske, der siver gennem deponeret affald og ledes ud fra eller forefindes i et affaldsanlæg, herunder forurenet drænvand, og som kan skade miljøet, hvis den ikke behandles	»perkolat«: enhver væske, der siver gennem deponeret affald og ledes ud fra eller forefindes i et affaldsanlæg, herunder forurenet drænvand, og som kan skade miljøet, hvis den ikke behandles, og som udledes fra eller er indeholdt i et affaldsanlæg

Begrundelse

Definitionen af perkolat i affaldsdeponeringsdirektivets artikel 2 bør overtages.

Henstilling 10

Artikel 3, stk. 13 (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»affaldsanlæg«: et område, der er udpeget til akkumulering eller deponering af affald, fast eller flydende, opløst eller opslæmmet, i mere end et år; hertil medregnes dæmninger og andre bygværker, der skal indeslutte, tilbageholde, omslutte eller på anden måde afgrænse et sådant anlæg, samt bl.a. dynger og damme, men ikke tomme brud, hvori der placeres affald efter brydning af mineralet	»affaldsanlæg«: et område, der er udpeget til akkumulering eller deponering af affald, fast eller flydende, opløst eller opslæmmet, i mere end et <u>tre</u> år; hertil medregnes dæmninger og andre bygværker, der skal indeslutte, tilbageholde, omslutte eller på anden måde afgrænse et sådant anlæg, samt bl.a. dynger og damme, men ikke tomme brud, hvori der placeres affald efter brydning af mineralet

Begrundelse

Den foreslåede deponeringsperiode på et år er ikke hensigtsmæssig. Særlig i forbindelse med større minedriftsprojekter kan det, for på miljørigtig vis at gøre de til minedrift benyttede arealer genanvendelige, være fornuftigt at oplagre affald i længere tid for derefter at benytte det til rekultivering. Derfor bør deponeringsperioden forud for genanvendelse på mere end tre år, der er fastlagt i affaldsdeponeringsdirektivets artikel 2 g), også gælde i forbindelse med udvindingsindustriens affaldsanlæg. Ellers bliver det unødigt vanskeligt eller umuligt at gennemføre visse foranstaltninger, der er nødvendige på grund af retlige bestemmelser eller minedriftsmæssige krav.

Henstilling 11

Artikel 3, stk. 14 (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»større uheld«: en hændelse på et anlæg, hvorved sundhed eller miljø bringes i alvorlig fare, enten umiddelbart eller på længere sigt, på selve anlægsstedet eller uden for	»større uheld«: <u>en hændelse på et anlæg, hvorved sundhed eller miljø bringes i alvorlig fare, enten umiddelbart eller på længere sigt, på selve anlægsstedet eller uden for et uheld som beskrevet i artikel 3, stk. 5, i direktiv 96/82/EF</u>

Begrundelse

Begrebet er allerede defineret i Seveso II-direktivet.

Henstilling 12

Artikel 3, stk. 18 (Definitioner)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
»genopretning«: behandling af det landområde, der påvirkes af et affaldsanlæg, på en sådan måde, at det bringes tilbage til en tilfredsstillende tilstand i forhold til tilstanden før arbejdets påbegyndelse med hensyn til bl.a. jordbunds-kvalitet, dyre- og planteliv, naturlige levesteder, ferskvandssystemer, landskab og anvendelsesmuligheder	»genopretning«: behandling af det landområde, der påvirkes af et affaldsanlæg, på en sådan måde, at det bringes tilbage til en tilfredsstillende tilstand i forhold til tilstanden før arbejdets påbegyndelse med hensyn til bl.a. jordbunds-kvalitet, dyre- og planteliv, naturlige levesteder, ferskvandssystemer, <u>og landskab og anvendelsesmuligheder, eller at der sikres egnede, rimelige anvendelsesmuligheder</u>

Begrundelse

»Genopretning« af et benyttet areal bør ikke altid gå ud på at genskabe tilstanden før benyttelsen eller at etablere et naturbeskyttelsesområde. Afhængigt af landsplanlægningen og forholdene i det enkelte tilfælde kan der også være tale om at skabe mulighed for anden anvendelse.

Henstilling 13

Artikel 5, stk. 2 (Affaldshåndteringsplan)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Affaldshåndteringsplanen har følgende formål:	Affaldshåndteringsplanen har, under hensyntagen til økologiske, økonomiske og sociale interesser, følgende formål:

Begrundelse

Målsætningerne i Artikel 5, stk. 2, skal efterleve det såkaldte bæredygtighedsprincip, der kræver samme hensyntagen til økologiske, økonomiske og sociale interesser i EU-retten.

Henstilling 14

Artikel 5, stk. 2 (a) (iii) (Affaldshåndteringsplan)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(iii) redeponering af affaldet i det tomme brud efter udvinding af mineralet, for så vidt som det er praktisk muligt og miljømæssigt forsvarligt	(iii) redeponering af affaldet i det tomme brud efter udvinding af mineralet, for så vidt som det er praktisk muligt og miljømæssigt og økonomisk forsvarligt

Begrundelse

Især i forbindelse med redeponering af affald i tomme brud må det være en forudsætning, at dette er forsvarligt såvel ud fra tekniske som økonomiske synspunkter.

Også her må der tages hensyn til EU's bæredygtighedsprincip.

Henstilling 15

Artikel 6 (Forebyggelse af større uheld og information)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på affaldsanlæg i kategori A som defineret i artikel 9, dog ikke affaldsanlæg, der er omfattet af direktiv 96/82/EF.	1. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på affaldsanlæg i kategori A som defineret i artikel 9, dog ikke affaldsanlæg, der er omfattet af direktiv 96/82/EF.
2. Uden at anden fællesskabslovgivning tilsidesættes, især Rådets direktiv 92/91/EØF og Rådets direktiv 92/104/EØF, sørger medlemsstaterne for, at kilderne til eventuelle større uheld bliver klarlagt, og at konstruktion, bygning, drift og vedligeholdelse af affaldsanlægget udføres på en sådan måde, at større uheld forebygges og deres eventuelle skadevirkninger for sundhed og miljø, herunder grænseoverskridende virkninger, begrænses.	2. Uden at anden fællesskabslovgivning tilsidesættes, især Rådets direktiv 92/91/EØF og Rådets direktiv 92/104/EØF, sørger medlemsstaterne for, at kilderne til eventuelle større uheld bliver klarlagt, og at konstruktion, bygning, drift og vedligeholdelse af affaldsanlægget udføres på en sådan måde, at større uheld forebygges og deres eventuelle skadevirkninger for sundhed og miljø, herunder grænseoverskridende virkninger, begrænses.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Hver driftsherre udarbejder med henblik på opfyldelse af kravene i stk. 2 en plan for forebyggelse af større uheld med affaldet og etablerer til gennemførelse af denne plan et sikkerhedsledelsessystem, jf. beskrivelsen i bilag I, punkt 1. Som led i denne plan udnævner driftsherren en sikkerhedsansvarlig, der forestår gennemførelsen af planen for forebyggelse af større uheld og det løbende tilsyn hermed.</p> <p>Driftsherren udarbejder en intern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes på anlægget i tilfælde af uheld.</p> <p>Den kompetente myndighed udarbejder en ekstern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes uden for anlægget i tilfælde af uheld. Driftsherren udleverer til den kompetente myndighed de oplysninger, som den har brug for for at udarbejde den nævnte plan.</p> <p>4. Beredskabsplanerne i stk. 3 skal tjene følgende formål: (a) at bringe større uheld og andre hændelser under kontrol, således at deres virkninger afbødes, især at skader på sundhed, miljø og ejendom begrænses (b) at gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af sundhed, miljø og ejendom mod virkningerne af større uheld og andre hændelser (c) at give offentligheden og andre berørte instanser og myndigheder i området de relevante oplysninger (d) at genoprette og rense miljøet efter et større uheld.</p> <p>Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren i tilfælde af et større uheld giver den kompetente myndighed alle oplysninger, som kan medvirke til yderligere at mindske følgerne for menneskers sundhed og er nødvendige for en vurdering og minimering af omfanget af de faktiske eller potentielle miljøskader.</p> <p>5. Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får reel mulighed for på et tidligt tidspunkt at tage del i udarbejdelsen eller revurderingen af den eksterne beredskabsplan, som er omhandlet i stk. 3. Med dette for øje informeres den berørte offentlighed om alle forslag dertil, og der skal stilles relevante oplysninger til rådighed, bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningsprocessen og om, hvilken kompetent myndighed bemærkninger og spørgsmål skal stiles til.</p> <p>Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger, og at sådanne bemærkninger tages i betragtning ved udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.</p> <p>6. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og om, hvad der skal gøres i tilfælde af uheld, dvs. mindst de oplysninger, der er opregnet i bilag I, punkt 2, automatisk udleveres gratis til den berørte offentlighed.</p> <p>Disse oplysninger revurderes hvert tredje år og ajourføres om nødvendigt.</p>	<p>3. Hver driftsherre udarbejder med henblik på opfyldelse af kravene i stk. 2 en plan for forebyggelse af større uheld med affaldet og etablerer til gennemførelse af denne plan et sikkerhedsledelsessystem, jf. beskrivelsen i bilag I, punkt 1. Som led i denne plan udnævner driftsherren en sikkerhedsansvarlig, der forestår gennemførelsen af planen for forebyggelse af større uheld og det løbende tilsyn hermed.</p> <p>Driftsherren udarbejder en intern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes på anlægget i tilfælde af uheld.</p> <p>Den kompetente myndighed udarbejder en ekstern beredskabsplan med foranstaltninger, der skal træffes uden for anlægget i tilfælde af uheld. Driftsherren udleverer til den kompetente myndighed de oplysninger, som den har brug for for at udarbejde den nævnte plan.</p> <p>4. Beredskabsplanerne i stk. 3 skal tjene følgende formål: (a) at bringe større uheld og andre hændelser under kontrol, således at deres virkninger afbødes, især at skader på sundhed, miljø og ejendom begrænses (b) at gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af sundhed, miljø og ejendom mod virkningerne af større uheld og andre hændelser (c) at give offentligheden og andre berørte instanser og myndigheder i området de relevante oplysninger (d) at genoprette og rense miljøet efter et større uheld.</p> <p>Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren i tilfælde af et større uheld giver den kompetente myndighed alle oplysninger, som kan medvirke til yderligere at mindske følgerne for menneskers sundhed og er nødvendige for en vurdering og minimering af omfanget af de faktiske eller potentielle miljøskader.</p> <p>5. Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får reel mulighed for på et tidligt tidspunkt at tage del i udarbejdelsen eller revurderingen af den eksterne beredskabsplan, som er omhandlet i stk. 3. Med dette for øje informeres den berørte offentlighed om alle forslag dertil, og der skal stilles relevante oplysninger til rådighed, bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningsprocessen og om, hvilken kompetent myndighed bemærkninger og spørgsmål skal stiles til.</p> <p>Medlemsstaterne sørger for, at den berørte offentlighed får en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger, og at sådanne bemærkninger tages i betragtning ved udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.</p> <p>6. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og om, hvad der skal gøres i tilfælde af uheld, dvs. mindst de oplysninger, der er opregnet i bilag I, punkt 2, automatisk udleveres gratis til den berørte offentlighed.</p> <p>Disse oplysninger revurderes hvert tredje år og ajourføres om nødvendigt.</p> <p>For de i dette direktiv omhandlede affaldsanlæg gælder bestemmelserne i direktiv 96/82/EF, for så vidt de er omfattet af dettes anvendelsesområde.</p>

Begrundelse

For at undgå dobbelte regelsæt og retlig usikkerhed bør artikel 6 omformuleres. På grund af de uheld, der også er nævnt i det foreliggende direktivforslag, har Rådet og Parlamentet efter lange diskussioner ændret Seveso II-direktivet, så det nu også omfatter affaldsanlæg i forbindelse med minedrift. Derfor er ikke behov for nye bestemmelser.

Henstilling 16

Artikel 8 (Inddragelse af offentligheden)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Nedenstående oplysninger gives til offentligheden tidligt i proceduren for udstedelse af tilladelser og i hvert fald, så snart de med rimelighed kan gives, enten ved offentlig høring eller på anden hensigtsmæssig måde, f.eks. elektroniske medier, hvis sådanne er til rådighed:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ansøgningen om tilladelse eller forslaget om ajourføring af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 7 (b) oplysning om, at en beslutning er omfattet af samråd mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 15, hvis dette er tilfældet (c) nærmere oplysninger om de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for beslutningen, dem, som der kan indhentes relevante oplysninger fra, og dem, som bemærkninger og spørgsmål kan stiles til, samt nærmere oplysninger om tidsfristerne for indsendelse af bemærkninger og spørgsmål (d) de mulige beslutningers art eller et eventuelt udkast til beslutning (e) nærmere oplysninger om forslaget om ajourføring af en tilladelse eller af betingelserne for en tilladelse (f) omtrentligt hvornår og hvor, eller hvordan, de relevante oplysninger bliver givet (g) nærmere oplysninger om, hvordan høring og deltagelse af offentligheden er tilrettelagt, jf. stk. 5. <p>2. Medlemsstaterne sørger for, at følgende gøres tilgængelige for den berørte offentlighed inden for en rimelig tidsperiode:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) i overensstemmelse med den nationale lovgivning de vigtigste rapporter og udtalelser, der var tilgængelige for den eller de kompetente myndigheder på det tidspunkt, hvor offentligheden blev underrettet som anført i stk. 1 (b) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger, alle oplysninger ud over de i stk. 1 nævnte, som er relevante for beslutningen i artikel 7, og som først er blevet tilgængelige efter, at offentligheden er underrettet som anført i stk. 1. <p>3. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte bemærkninger og udtalelser til den kompetente myndighed, inden den træffer sin beslutning.</p>	<p>1. Nedenstående oplysninger gives til offentligheden tidligt i proceduren for udstedelse af tilladelser og i hvert fald, så snart de med rimelighed kan gives, enten ved offentlig høring eller på anden hensigtsmæssig måde, f.eks. elektroniske medier, hvis sådanne er til rådighed:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) ansøgningen om tilladelse eller forslaget om ajourføring af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 7 (b) oplysning om, at en beslutning er omfattet af samråd mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 15, hvis dette er tilfældet (c) nærmere oplysninger om de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for beslutningen, dem, som der kan indhentes relevante oplysninger fra, og dem, som bemærkninger og spørgsmål kan stiles til, samt nærmere oplysninger om tidsfristerne for indsendelse af bemærkninger og spørgsmål (d) de mulige beslutningers art eller et eventuelt udkast til beslutning (e) nærmere oplysninger om forslaget om ajourføring af en tilladelse eller af betingelserne for en tilladelse (f) omtrentligt hvornår og hvor, eller hvordan, de relevante oplysninger bliver givet (g) nærmere oplysninger om, hvordan høring og deltagelse af offentligheden er tilrettelagt, jf. stk. 5. <p>2. Medlemsstaterne sørger for, at følgende gøres tilgængelige for den berørte offentlighed inden for en rimelig tidsperiode:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) i overensstemmelse med den nationale lovgivning de vigtigste rapporter og udtalelser, der var tilgængelige for den eller de kompetente myndigheder på det tidspunkt, hvor offentligheden blev underrettet som anført i stk. 1 (b) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger, alle oplysninger ud over de i stk. 1 nævnte, som er relevante for beslutningen i artikel 7, og som først er blevet tilgængelige efter, at offentligheden er underrettet som anført i stk. 1. <p>3. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte bemærkninger og udtalelser til den kompetente myndighed, inden den træffer sin beslutning.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Der skal i beslutningen tages behørigt hensyn til resultaterne af de høringer, der afholdes ifølge bestemmelserne i denne artikel.	4. Der skal i beslutningen tages behørigt hensyn til resultaterne af de høringer, der afholdes ifølge bestemmelserne i denne artikel.
5. De nærmere detaljer for offentlighedens deltagelse ifølge denne artikel fastsættes af medlemsstaterne på en sådan måde, at den berørte offentlighed kan forberede sig og medvirke effektivt.	5. De nærmere detaljer for offentlighedens deltagelse ifølge denne artikel fastsættes af medlemsstaterne på en sådan måde, at den berørte offentlighed kan forberede sig og medvirke effektivt.
6. Når den kompetente myndighed har truffet sin beslutning, underretter den i overensstemmelse med de gældende procedurer den berørte offentlighed herom og stiller følgende oplysninger til rådighed for den berørte offentlighed: (a) beslutningens indhold samt en kopi af tilladelsen (b) de grunde og betragtninger, der ligger til grund for beslutningen.	6. Når den kompetente myndighed har truffet sin beslutning, underretter den i overensstemmelse med de gældende procedurer den berørte offentlighed herom og stiller følgende oplysninger til rådighed for den berørte offentlighed: (a) beslutningens indhold samt en kopi af tilladelsen (b) de grunde og betragtninger, der ligger til grund for beslutningen. <u>I forbindelse med inddragelse af offentligheden i proceduren for udstedelse af tilladelser i henhold til artikel 7 gælder bestemmelserne i direktiv 2003/4/EF analogt.</u>

Begrundelse

For at undgå dobbelte regelsæt og retlig usikkerhed bør der i artikel 8 henvises til bestemmelserne i direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger, der også omhandler affaldsanlæg.

Henstilling 17

Artikel 9 (Klassifikationssystem for affaldsanlæg)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Med henblik på dette direktiv klassificerer medlemsstaterne affaldsanlæg, som enten er dynger eller kunstigt anlagte damme, i en af følgende kategorier afhængigt af deres farlighed: (1) Kategori A: et affaldsanlæg, som vil frembyde en betydelig fare for uheld ved svigt eller ukorrekt drift (2) Kategori B: alle affaldsanlæg, der ikke er i kategori A. Kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i kategori A er anført i bilag III.	Med henblik på dette direktiv klassificerer medlemsstaterne affaldsanlæg, som enten er dynger eller kunstigt anlagte damme, i en af følgende kategorier afhængigt af deres farlighed: (1) Kategori A: et affaldsanlæg, som vil frembyde en betydelig fare for uheld ved svigt eller ukorrekt drift (2) Kategori B: alle affaldsanlæg, der ikke er i kategori A. Kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i kategori A er anført i bilag III.

Begrundelse

Det er uklart, hvad der er meningen eller formålet med et sådant klassifikationssystem. Det gælder så meget mere, som bestemmelsen åbenbart i hovedsagen relaterer sig til art. 6 om forebyggelse af større uheld. I øvrigt er kriterierne i Bilag III ikke egnede til at foretage en sagligt begrundet klassificering af anlæggene. Da det i sidste ende aldrig kan lade sig gøre fuldt ud at udelukke risici for arbejdstagerne, ville alle anlæg, når det kommer til stykket, falde ind under kategori A på grundlag af det første kriterium.

Henstilling 18

Artikel 10 (Tomme brud)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren i eventuelle planer om redeponering af affald i et tomt brud træffer foranstaltninger til</p> <p>(1) at sikre affaldet stabilitet, jf. artikel 11, stk. 2</p> <p>(2) at forhindre forurening af overfladevand og grundvand, jf. artikel 13, stk.1 og 2</p> <p>(3) at overvåge affaldet, jf. artikel 12, stk. 4 og 5.</p>	<p>Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren i eventuelle planer om redeponering af affald i et tomt brud træffer foranstaltninger til</p> <p>(1) at sikre affaldet stabilitet, jf. artikel 11, stk. 2</p> <p>(2) at forhindre forurening af <u>jord samt</u> overfladevand og grundvand, jf. artikel 13, stk.1 og 2</p> <p>(3) at overvåge affaldet, jf. artikel 12, stk. 4 og 5, <u>for så vidt der er risiko for skadelig påvirkning af biosfæren.</u></p>

Begrundelse

Når udfyldningen med bjergværksaffald er afsluttet, er overvågning som regel umulig af tekniske årsager, fordi affaldet ikke længere er tilgængeligt. På grund af de umådelige omkostninger og det store tidsforbrug er der i øvrigt kun grund til regelmæssig overvågning, når der er risiko for skadelig påvirkning af biosfæren.

Henstilling 19

Artikel 13, stk. 1 (b) (Forebyggelse af forurening af vand og jord)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
at forebygge perkolatproduktion og, at affaldet forurener overfladevand og grundvand	at begrænse <u>forebygge</u> perkolatproduktion mest <u>muligt</u> og <u>at forebygge</u> , at affaldet forurener <u>jord samt</u> overfladevand og grundvand

Begrundelse

I praksis kan perkolatproduktion som regel ikke forhindres. Hvor der er tale om dynger, fører den naturlige nedbør i sig selv til dannelse af perkolat. Det kan kun opfanges og eventuelt behandles.

Henstilling 20

Artikel 13, stk. 2 (Forebyggelse af forurening af vand og jord)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Hvis den kompetente myndighed på grundlag af en miljørisikovurdering, der navnlig tager hensyn til Rådets direktiv 76/464/EØF, Rådets direktiv 80/68/EØF eller direktiv 2000/60/EF, finder, at der ikke er behov for opsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at affaldsanlægget ikke rummer nogen potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan kravene i stk. 1, litra b) og c), lempes eller bortfalde i overensstemmelse hermed.	Hvis den kompetente myndighed på grundlag af en miljørisikovurdering, der navnlig tager hensyn til <u>efter bestemmelserne i Rådets direktiv 76/464/EØF, Rådets direktiv 80/68/EØF eller direktiv 2000/60/EF</u> finder, at der ikke er behov for opsamling og behandling af perkolat, eller hvis det er godtgjort, at affaldsanlægget ikke rummer nogen potentiel fare for jord, grundvand eller overfladevand, kan <u>bortfalder</u> kravene i stk. 1, litra b) og c), lempes eller bortfalde i overensstemmelse hermed.

Begrundelse

I forbindelse med afgørelsen af, hvilke krav om beskyttelse af overfladevand og grundvand affaldsanlæggene skal opfylde, er myndighederne bundet af bestemmelserne i de nævnte vanddirektiver. Myndighederne har ingen frihed til at sætte sig ud over dem. Hvis et affaldsanlæg ikke indebærer nogen fare for jord eller vand, er der ingen saglig grund til at opretholde kravene i stk. 1, litra b) og c).

Henstilling 21

Artikel 14, stk. 1 (Finansiel sikkerhed og miljøansvar)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Inden nogen deponering af affald i eller på jorden påbegyndes, kræver den kompetente myndighed, at der stilles finansiell sikkerhed eller tilsvarende, herunder erhvervsfinansierede gensidige garantifonde, med det formål:</p> <p>(a) at alle forpligtelser ifølge den tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, herunder forskrifter vedrørende tidsrummet efter lukning, opfyldes</p> <p>(b) at der på ethvert tidspunkt er midler til rådighed til genopretning af det landområde, som affaldsanlægget indvirker på.</p>	<p>Inden nogen deponering af affald i eller på jorden påbegyndes, kræver den kompetente myndighed, at der stilles finansiell sikkerhed eller tilsvarende, herunder, f.eks. i form af erhvervsfinansierede gensidige garantifonde eller en tilsvarende foranstaltning på grundlag af nærmere bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne, med det formål:</p> <p>(a) at alle forpligtelser ifølge den tilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, herunder forskrifter vedrørende tidsrummet efter lukning, opfyldes</p> <p>(b) at der på ethvert tidspunkt er midler til rådighed til genopretning af det landområde, som affaldsanlægget indvirker på.</p>

Begrundelse

Denne formulering svarer indholdsmæssigt til bestemmelserne i Artikel 8 a) iv) i affaldsdeponeringsdirektivet 1999/31/EF, på grundlag af hvilke der allerede er fastlagt nationale regler.

Henstilling 22

Artikel 14, stk. 5 (Finansiel sikkerhed og miljøansvar)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Bestemmelserne i direktiv.../.../EF om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader gælder på tilsvarende måde for miljøskader som følge af drift af et anlæg for udvindingssaffald og for overhængende fare herfor i forbindelse med drift af et sådant anlæg.</p>	<p>Bestemmelserne i direktiv.../.../EF om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader gælder på tilsvarende måde for miljøskader som følge af drift af et anlæg for udvindingssaffald og for overhængende fare herfor i forbindelse med drift af et sådant anlæg.</p> <p>Miljøskader, der forårsages af drift af affaldsanlæg, som hører under dette direktivs anvendelsesområde, er underlagt bestemmelserne i direktiv .../.../EF om miljøansvar, for så vidt angår forebyggelse og genopretning af miljøskader.</p>

Begrundelse

Ansvar for miljøskader, der forårsages af affaldsanlæg, som hører under det foreliggende direktivs anvendelsesområde, bør følge bestemmelserne i det kommende direktiv om miljøansvar, der endnu ikke er offentliggjort.

Henstilling 23

Artikel 22 (Overgangsbestemmelser)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne sørger for, at alle affaldsanlæg, som der er udstedt tilladelse til eller som er sat i drift senest den [gennemførelsesdatoen], opfylder bestemmelserne i dette direktiv senest fire år efter samme dato; bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, behøver dog først at være opfyldt seks år efter nævnte dato.</p>	<p>Medlemsstaterne sørger for, at alle affaldsanlæg, som der er udstedt tilladelse til eller som er sat i drift senest den [gennemførelsesdatoen], opfylder bestemmelserne i dette direktiv senest fire år efter samme dato; bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, behøver dog først at være opfyldt seks år efter nævnte dato, der på gennemførelsestidspunktet allerede er i drift, i løbet af 10 år regnet fra dette tidspunkt opfylder direktivets bestemmelser, med mindre dette af påviselige årsager ikke er muligt, af miljømæssige årsager ikke nødvendigt eller af økonomiske årsager uforsvarligt.</p>

Begrundelse

Nedlagte anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse i henhold til gældende ret, bør ikke omfattes med tilbagevirkende kraft. Udvindingsindustrien har eksisteret i århundreder på utallige steder. De omkostninger, der i så fald ville blive tale om, er ikke til at finansiere (f.eks. har Forbundsrepublikken efter indlemmelsen af de nye delstater allerede brugt mere end 10 mia. euro på sanering efter bismuth- og brunkulsudvindingen).

Den længere tilpasningsfrist er nødvendig af hensyn til planlægning og finansiering, og overgangsfristen i affaldsdeponeringsdirektivet er som bekendt betydeligt længere.

Bruxelles, den 11. februar 2004

Peter STRAUB
 Formand
 for Regionsudvalget

Forslag til regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse«

(2004/C 109/08)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om indvandring, integration og beskæftigelse (KOM(2003) 336 endelig),

under henvisning til »Commission staff working paper – Extended Impact Assessment on the Communication on Immigration, Integration and Employment (KOM(2003) 336 endelig)«, SEK(2003) 694 (foreligger ikke på dansk),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 3. juni 2003 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 19. marts 2003 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Nice den 7.-9. december 2000,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon den 23.-24. marts 2000,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens ændrede forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring (CdR 243/2002 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: om en fælles politik mod ulovlig indvandring i EU« (KOM(2001) 672 endelig) og om en åben metode til koordinering af Fællesskabets indvandringspolitik (KOM(2001) 387 endelig), vedtaget den 16. maj 2002 (CdR 93/2002 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om en indvandringspolitik i EU og en fælles asylprocedure (CdR 90/2001 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Rådets direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (CdR 213/2001 fin) ⁽⁴⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (CdR 214/2001 fin) ⁽⁵⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på beskæftigelse som lønmodtagere og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed (CdR 386/2001 fin) ⁽⁶⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Rådets direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, faglig uddannelse eller volontørtjeneste (KOM(2002) 548 endelig) (CdR 2/2003 fin) ⁽⁷⁾,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen om »integrating migration issues in the European Union's relations with third countries« (KOM(2002) 703 endelig) (foreligger ikke på dansk),

under henvisning til sin udtalelse om Udarbejdelsen af EU's charter for grundrettigheder (CdR 327/99 fin) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EFT C 73 af 26.3.2003, s. 16.

⁽²⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 44.

⁽³⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT C 107 af 3.5.2002, s. 85.

⁽⁶⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 20.

⁽⁷⁾ EFT C 244 af 10.10.2003, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT C 156 af 6.6.2000, s. 1.

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens rapport efter anmodning fra Det Europæiske Råds møde i Stockholm: »Forøgelse af arbejdsmarkedsdeltagelsen og fremme af aktiv aldring« (KOM(2002) 9 endelig) (CdR 94/2002 fin) ⁽⁹⁾,

under henvisning til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om indvandring, integration og det organiserede civilsamfunds rolle (CES 365/2002),

under henvisning til EF-traktatens artikel 13 og det dertil knyttede rådsdirektiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv samt Rådets direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse,

under henvisning til Europarådets rapport fra juli 2000 »Diversity and Cohesion: new challenges for the integration of immigrants and minorities« (foreligger ikke på dansk),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 223/2003 rev. 2), som blev vedtaget den 16. december 2003 af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik med Derek Boden, formand for North West Regional Assembly (UK/PSE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råd i Nice gentog, at beskæftigelse er den bedste beskyttelse mod social udstødelse, og efterlyste en mere effektiv integrationspolitik, der omfatter alle statsborgere i tredjelande, der har lovlig bopæl på EU's område, med det formål at tilbyde dem rettigheder og pligter, der svarer til EU-borgernes;

Det Europæiske Råd i Sevilla anerkendte behovet for at udvikle en fælles EU-politik om indvandring og en integrationspolitik for de indvandrere, der har bosat sig lovligt i EU, og besluttede at godkende bestemmelser om status som fastboende udlænding inden juni 2003;

Det Europæiske Råd i Tammerfors i oktober 1999 erkendte behovet for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på grundlag af en fælles vurdering af den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene;

Det Europæiske Råd i Tammerfors i oktober 1999 erklærede, at EU bør fremme ikke-forskelsbehandling i det økonomiske, sociale og kulturelle liv og udforme foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad;

Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 henviste til, at fremme af social inddragelse bør integreres i medlemsstaternes politikker for beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse, sundhed og boliger;

EU's udvidelse vil ændre migrationsmønsteret i Europa, formentlig til samlet gavn for de europæiske arbejdsmarkeder. Det vil føre til større bevægelsesfrihed mellem de nye og de nuværende medlemsstater, samtidig med at integrationsforanstaltninger vil være en hjælp for migranter internt i EU -

på den 53. plenarforsamling den 11.-12. februar 2004 (mødet den 12. februar) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 bifalder muligheden for fælles overvejelser af forslag til en politik for integration af tredjelandstatsborgere, der opholder sig i Den Europæiske Union;

1.2 bifalder – med den fremtidige europæiske integration og navnlig udvidelsen for øje – at der fremlægges en samlet strategi for integration af indvandrere;

1.3 understreger værdien af og behovet for fælles principper, politikker og procedurer i forbindelse med indvandrings- og integrationspolitikken, både når det gælder legal og illegal indvandring;

⁽⁹⁾ EFT C 287 af 22.11.2002, s.1.

1.4 anerkender, at integrationspolitik er et følsomt område for medlemsstaterne, og mener, at EU kan tilføre den integrationsindsats, der gøres på nationalt niveau, en merværdi, hvilket hellere bør ske ved hjælp af støtteprogrammer og initiativer end ved at harmonisere lovgivningen;

1.5 bifalder Kommissionens vilje til at iværksætte en række foranstaltninger og initiativer, der skal understøtte integrationen af indvandrere i civilsamfundet og på EU's arbejdsmarked;

1.6 opfordrer Kommissionen til at anvende en tilgang, der ligger i forlængelse af subsidiaritetsprincippet og omfatter aktiv deltagelse af EU, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet;

1.7 beklager, at meddelelsen og den udvidede konsekvensanalyse ikke anerkender den helt afgørende rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for en vellykket integrationspolitik, eftersom de er direkte leverandører af tjenester, partnere med andre leverandører af lovpligtige og frivillige tjenester samt lokale og regionale ledere, der har fingeren på pulsen, når det gælder tjenesteydelser til indvandrere, og desuden udgør dét politiske niveau, der er mest direkte ansvarligt over for vælgerne;

1.8 beklager den manglende høring af lokale og regionale myndigheder i forbindelse med udarbejdelsen af den udvidede konsekvensanalyse af meddelelsen om indvandring, integration og beskæftigelse;

1.9 understreger de lokale myndigheders afgørende rolle, da de som ansvarlige for boligområdet, planlægning, uddannelse, sundhed og arbejdsmarkedet har direkte mulighed for at påvirke integrationen og fremme social inddragelse og bæredygtige samfund;

1.10 er overbevist om, at en vellykket integrationspolitik kræver, at man lytter til lokale og regionale organer og ikke mindst dem, der har et demokratisk mandat og dermed er nødt til at være lydhøre over for, hvad der rører sig i befolkningen;

1.11 finder det positivt, at lokale og regionale myndigheder anmodes om at bidrage til udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner vedrørende social integration og beskæftigelse. Dette vil gøre det lettere at sammenligne og fastlægge bedste praksis samt analysere den reelle indvirkning og resultater af de strategier, der vedtages af medlemsstaterne;

1.12 fremhæver sin tro på, at indvandring er positivt for de modtagende lande, men finder det nødvendigt for en fuld udnyttelse af indvandrernes potentiale, at medlemsstaterne skaber et godt grundlag for indvandrernes integration inden for rammerne af en god planlægningspolitik for indvandringsstrømmene; støtter imidlertid samtidig den konstatering, som kommer til udtryk i artikel III-168, stk. 5, i konventets udkastet til forfatningstraktat, hvorefter »medlemsstaternes ret til at fastlægge, hvor mange tredjelandsstatsborgere der kan indrejse fra tredjelande på deres område for at søge et arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende« ikke berøres i forbindelse med den videre europæiske koordinering;

1.13 understreger, at integration er en tovejsproces, og at ægte social samhørighed kræver en indsats fra såvel indvandrerne som den indfødte befolkning;

1.14 understreger vigtigheden af at inddrage asylansøgere og flygtninge i udviklingen af tjenester på det lokale og regionale niveau for at få nogle relevante og effektive tjenester som et første skridt hen imod en aktiv integration af flygtninge i civilsamfundet og på arbejdsmarkedet i medlemsstaterne;

1.15 fastholder, at der i EU's indvandringspolitik bør lægges større vægt på økonomisk og social udvikling i oprindelseslandene for at forbedre livskvaliteten for borgerne i disse lande og fjerne årsagerne til den utryghed og usikkerhed, som tilskynder

landets indbyggere til at udvandre, og for at begrænse indvandringen til et bæredygtigt niveau, der er til gavn for såvel modtagerlandene som oprindelseslandene;

1.16 gør opmærksom på, at indvandring ikke i sig selv vil råde bod på manglen på arbejdskraft i EU i det lange perspektiv, og henviser til Regionsudvalgets udtalelse om ældres bidrag til arbejdsmarkedet samt mere generelt til behovet for at udbygge strategierne for uddannelse, efteruddannelse og erhvervsvejledning og politikker, der kan regulere de instrumenter, der skaber ligevægt mellem udbud og efterspørgsel med henblik på at opnå fuld beskæftigelse;

1.17 konstaterer med bekymring, at meddelelsen ikke indeholder noget kønsperspektiv, og understreger betydningen af kønsspecifikke integrationsforanstaltninger, da arbejdsløsheden ofte er høj blandt indvandrerkvinder;

1.18 konstaterer, at dårligt kendskab til værtslandets sprog er en stor hindring for integration, hvad enten det drejer sig om at finde et arbejde, få gavn af en erhvervsuddannelse eller opnå gode resultater i skolen;

1.19 gentager, at Lissabon-målsætningerne ikke vil kunne nås uden en vellykket indvandringspolitik, og at EU's strukturpolitiske instrumenter derfor skal fremme social integration af indvandrere og flygtninge efter 2006 ved at integrere området i den økonomiske og sociale politik under det nye mål nr. 2.

1.20 er tilfreds med, at Kommissionen ikke længere er så ambitiøs som i sin meddelelse om en indvandrerpolitik i EU (KOM(2000) 757 endelig), hvor den taler om at give statsborgere fra tredjelande en retsstilling, der kan sidestilles med EU's egne statsborgeres, og som evt. kan udvides, så der tilbydes en form for medborgerskab, der er baseret på EU-traktaten.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 henstiller, at Kommissionen i højere grad anerkender de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med gennemførelse og fremme af vellykkede integrations- og beskæftigelsesinitiativer i kraft af deres position som lokalsamfundenes ledere og hovedleverandører af tjenester – med konkret kendskab til indvandrernes problemer, ikke mindst på grund af deres direkte kontakt med indvandrerne og deres repræsentanter;

2.2 opfordrer indtrængende til anerkendelse af, at der eksisterer et stort antal illegale vandrende arbejdstagere, og understreger behovet for at indføre mekanismer, der gør det muligt for personer, der krænker immigrationslovgivningen, at få deres status legaliseret uden unødigt forsinkelse, hvor det er muligt, idet der tages stilling fra sag til sag; dette skal dog være foreneligt med mulighederne for at sikre en værdig modtagelse og udelukke personer, der har begået meget alvorlige forbrydelser. Regionsudvalget insisterer på, at der skal tages skridt til at straffe dem, der tjener på ulovlig beskæftigelse;

2.3 opfordrer Kommissionen og Rådet til at udvikle retningslinjer for rekruttering af kvalificeret arbejdskraft fra udviklingslande, hvori det erkendes, at EU har ansvaret for at sikre, at oprindelseslandene ikke udsættes for hjerneflugt, og at de vandrende arbejdstageres menneskerettigheder respekteres fuldt ud;

2.4 understreger, at det er nødvendigt at indlede en aktiv politik til forebyggelse af ulovlig indvandring, som bl.a. resulterer i en yderst uværdig handel med mennesker. Dette kræver en ramme af samordnede foranstaltninger mellem EU og medlemsstaterne - især de medlemsstater, der er mest udsat for migrationsstrømme - hvorigen gennem der dels gives hjælp og støtte til hjem- og transitlandene uden for EU, så de selv kan tage ansvaret for at bekæmpe og stække den ulovlige organisering af transporter til modtagerlandene, dels sikres beskyttelse af EU's grænser mod ulovlig indrejse;

2.5 opfordrer Kommissionen til at bygge på lokale og regionale myndigheders ekspertise, som er udviklet i internationalt partnerskab med lokale og regionale myndigheder i indvandrernes hjemlande med henblik på at fremme den sociale og økonomiske udvikling i disse lande, og til at lette lokale og regionale myndigheders deltagelse i debatten om EU's samarbejdsprogram om migration med tredjelande.

2.6 opfordrer Kommissionen til at styrke EU-programmer som Equal, der skal fremme den sociale integration og støtte udsatte grupper og personer, der risikerer at blive udsat for diskrimination i forbindelse med adgang til uddannelse og beskæftigelse, eftersom sådanne personer udgør en ressource, der kan udnyttes af de lokale og regionale myndigheder til at fremme integrationen af flygtninge, også på arbejdsmarkedet;

2.7 mener, at Kommissionen for at fremme den sociale integration af indvandrere bør iværksætte aktiviteter i form af programmer, der specielt skal hjælpe de regionale og lokale myndigheder med at levere passende tjenesteydelser;

2.8 støtter undervisning i de nationale sprog som fremmedsprog til indvandrergupper i alle aldre med henblik på at sikre bedre integration og opfordrer til afgrænsning og formidling af bedste praksis på området

2.9 insisterer på, at integrationspolitikken bør ledsages af en indsats mod racisme og fremmedhad, navnlig:

- undervisning, der kan fremme tolerance, ikke-diskrimination og gensidig anerkendelse mellem forskellige etniske minoriteter og kulturer, og som kan påvise racismens skadevirkninger på hele samfundet med henblik på at forene hele samfundet i støtte til integration og imod racisme; Regionsudvalget anerkender den vigtige indsats, som Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad udfolder på dette område,
- retfærdige principper, politikker og procedurer for indvandring og asyl ledsaget af tilstrækkelig finansiering til støtte og integration af indvandrere og flygtninge med særligt henblik på kvinder, der er potentielle ofre for dobbelt diskrimination,
- tilstrækkelige ressourcer til lokale myndigheder og ngo'er, så de kan opnå gode resultater i arbejdet med indvandrings- og flygtningespørgsmål;
- bifalder artikel III-168, stk. 4, i konventets udkast til forfatningstraktat, hvorefter der »ved europæisk lov eller rammeloV fastsættes foranstaltninger, der skal fremme og støtte medlemsstaternes indsats med henblik på at fremme integration af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på deres område, uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.«

2.10 mener, at de kommende årlige rapporter om udviklingen af den fælles indvandringspolitik bør omfatte en evaluering af de finansieringsprogrammer, der skal fremme integration af borgere fra tredjelande, således at man kan finde frem til bedste praksis og udarbejde politiske henstillinger.

2.11 anmoder om, at Kommissionen i sin debat om fremtiden for EU's samhørighedspolitik tager hensyn til den indsats, der er blevet gjort i nogle regioner, som kan komme til at få mindre finansiell støtte fra strukturfondene, og hvis indvandrerbefolkning er vokset betydeligt i de senere år.

2.12 anmoder om, at der opstilles retningslinjer for tildeling af borgerrettigheder til indvandrere ud fra varigheden af deres ophold i en EU-medlemsstat som et grundlæggende princip for deres reelle integration.

Bruxelles, den 12. februar 2004

Peter STRAUB

Formand

for Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om aktiviteterne under Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad samt forslag til omarbejdning af Rådets forordning (EF) nr. 1035/97« og »Forslag til Rådets forordning om Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad (omarbejdet udgave)«

(2004/C 109/09)

REGIONSUDVALGET HAR -

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om aktiviteterne under Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad samt forslag til omarbejdning af Rådets forordning (EF) nr. 1035/97 og Forslag til Rådets forordning om Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad (omarbejdet udgave) (KOM(2003) 483 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 22. maj 2003 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til formandens beslutning af 19. marts 2003 om at henvide det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 313/2003 rev. 1), som blev vedtaget den 16. december 2003 af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik med Peter Moore, Medlem af Sheffield City Council (UK/ELDR), som ordfører -

på sin 53. plenarforsamling den 11. og 12. februar 2004 (mødet den 12. februar) enstemmigt

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget:

1. anerkender og værdsætter observatoriets strategiske rolle, når det gælder bekæmpelsen af racisme og fremmedhad overalt i EU;

2. bifalder Kommissionens forslag om at føje ekspertise på forvaltningsområdet til de kvalifikationskrav, som bestyrelsesmedlemmerne skal opfylde;

3. mener, at lokale og regionale myndigheder som arbejdsgivere med mange ansatte og som leverandører af varer og tjenesteydelser til beboere og borgere spiller en vigtig rolle med hensyn til gennemførelse, evaluering og deltagelse i projekter mod racisme og udvikling af god praksis. Nationale strategier må have opbakning fra lokale og regionale myndigheder for at sikre optimal støtte og inddragelse, og de pågældende myndigheder skal videreformidle oplysninger til de lokale og regionale medier, så der opnås størst mulig udbredelse i hele den pågældende medlemsstat;

4. understreger betydningen af høringsmekanismer og opretholdelse af kontakter til civilsamfundet;

5. frygter, at det vil gå ud over samspillet mellem observatoriet og civilsamfundet i medlemsstaterne, når observatoriet nu ikke længere skal foranstalte nationale rundbordsdrøftelser. Disse drøftelser har bidraget til at etablere og opretholde vitale kontakter i tosidige informationsstrømme med etniske mindretalsråd og nøgleorganer i civilsamfundet;

6. med hensyn til bestyrelsens sammensætning er Regionsudvalget uenigt i forslaget om, at ledere af ligebehandlingsorganer nødvendigvis skal sidde i bestyrelsen;

7. anerkender Kommissionens ønske om at gøre observatoriets beslutningsstrukturer så effektive som muligt – med særlig henvisning til det faktum, at bestyrelsen bør sammensættes på en måde, som sikrer observatoriet maksimal indflydelse på de politiske beslutningstagere i medlemsstaterne, samtidig med at der fortsat er garanti for dets uafhængighed;

8. er enig i, at Raxen bør have den højeste prioritet. Observatoriet har en yderst vigtig overvågningsfunktion. Systematisk indsamling af data og oplysninger er af afgørende betydning for taklingen af følgende spørgsmål i relation til racisme og fremmedhad: konsekvent underrapportering eller ikke-rapportering af episoder, som skyldes en række forskellige årsager; klarlægning af udviklingen i tendenser og praksis inden for forskelsbehandling og effektiviteten af foranstaltninger til imødegåelse af dem; tilvejebringelse af større sammenlignelighed mellem data fra forskellige kilder gennem brug af fælles formater, indikatorer og metodologi. Den overvågning, som observatoriet foretager via indsamling, kombineret, analyse og videreformidling af relevante data, vil sikre EU et bedre overblik over, hvor og hvornår racisme og fremmedhad kommer til udtryk, gøre det muligt at formulere bedre strategier og metoder til forbedring af dataenes sammenlignelighed, objektivitet, ensartethed og pålidelighed på EU-plan og styrke samarbejdet med nationale universitetsforskningscentre, NGO'er og specialiserede interessegrupper og -centre;

9. erkender i denne forbindelse, at øget samarbejde med medlemsstaterne og nationale myndigheder er af vital betydning for forbedringen af overvågnings- og rapporteringsmekanismerne på nationalt plan. Regionsudvalget er enig med meddelelsen i, at observatoriet i sidste instans ikke vil være i stand til at løfte sine opgaver, medmindre de nationale myndigheder indfører indbyrdes forenelige, om ikke lige frem fælles klassifikationssystemer. Regionsudvalget bifalder de nationale myndigheders vilje til at spille en mere aktiv rolle i denne henseende i deres samarbejde med Kommissionen og observatoriet. Regionsudvalget tilslutter sig også helhjertet Kommissionens forslag om at lade forordningen fokusere skarpere på samarbejde mellem observatoriet og de nationale myndigheder for at sikre, at EU får det størst mulige udbytte af sin investering;

10. er af den opfattelse, at observatoriets rapporter bør have en klar forbindelse til dets overordnede målsætninger, således at de kan indgå i grundlaget for den politiske beslutningstagning på nationalt og europæisk plan;

11. mener, at observatoriets arbejde med at følge op på og styrke de europæiske partiers charter for et ikke-racistisk samfund (februar 1998) fortsat bør fremmes og støttes. De initiativer, som observatoriet for øjeblikket støtter via rundbordsdrøftelser, f.eks. samarbejde med medierne og med sportsorganisationer som UEFA og FIFA samt konferencer, bør udvides til også at omfatte de politiske partiers aktiviteter på lokalt og regionalt plan.

12. mener i relation til EU-udvidelsen, at observatoriet bør skabe sig et klart og aktuelt overblik over den faktiske situation i kandidatlandene og ruste sig til følgevirkningerne af udvidelsen, som bl.a. kan skabe øget frygt for indvandring, arbejdsløshed osv. Observatoriet bør fortsætte sin fortjenstfulde og vigtige indsats for et samfund med plads til alle.

2. Regionsudvalgets anbefalinger

Regionsudvalget:

1. foreslår med hensyn til samarbejdet med andre organisationer og opgavebeskrivelsen i forordningens artikel 2, stk. 1, at observatoriet i endnu højere grad inddrager regionale og lokale myndigheder i sit aktivitetsområde, således at information både viderefremmes til og indsamles fra regionale og lokale myndigheder. Dette kan ske ved

- a) at lade en specifik passus herom indgå i aftalerne med de nationale kontaktpunkter;
- b) at sørge for, at observatoriets årsrapport præsenteres for Regionsudvalget for at fremme en løbende dialog med regionale og lokale myndigheder om aktiviteter, videns- og informationsdeling, deltagelse i forskning og dataindsamling;

2. ønsker en tydeliggørelse af artikel 3, litra e) og artikel 2, stk. 2 (observatoriets formålsparagraf). Arbejdsmarkedsparternes og civilsamfundets rolle i observatoriets strukturer, funktioner og tiltag bør præciseres yderligere;

3. skal med hensyn til observatoriets bestyrelse og forretningsudvalg:

- a) anbefale, at viften af kvalifikationskrav til bestyrelsesmedlemmerne tydeliggøres yderligere, og at der fastsættes visse konkrete kompetencetærskler. Medlemsstaterne bør ved deres udnævnelser overholde disse kvalifikationsprofiler og kompetencetærskler;

- b) anbefale, at der til bestyrelsen udpeges uafhængige personer, jf. forordningens artikel 8, stk. 1, litra a);

- c) kraftigt anbefale, at bestyrelsesmedlemmerne varetager deres hverv for en tidsbegrænset periode – et tidsbegrænset mandat øger risikoen for ansvarsforflygtigelse og ustabilitet og strider mod anerkendt god praksis;

- d) sætte spørgsmålstegn ved den ekstra stemme til Kommissionen i både bestyrelse og forretningsudvalg, som kan resultere i, at Kommissionen får urimeligt stor indflydelse på arbejdsgangen i et uafhængigt organ som observatoriet;

- e) anbefale, at forretningsudvalget beføjelser udvides, så det bl.a. kan udøve større kontrol med forvaltningen på bestemte områder – dette vil føre til en mere effektiv beslutningstagning, hvilket er nødvendigt både af strategiske grunde og af hensyn til observatoriets drift;

- f) anbefale, at Regionsudvalget repræsenteres i bestyrelsen for at afspejle den centrale rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for løsningen af observatoriets opgaver;

4. anbefaler en tydeliggørelse af, hvordan man forstiller sig at «inddrage» medlemsstaterne i Raxen (jf. artikel 3, stk. 2), samtidig med at man bevarer observatoriets uafhængighed som tilsigtet i den oprindelige forordning;

5. er bevidst om den afgørende sammenhæng mellem dataindsamling og informationsanalyse og anbefaler derfor, at observatoriets bidrag til både politikformulering og kapacitetsbygning på dette område understøttes. Dataindsamling er således en nødvendig, men ikke en tilstrækkelig forudsætning for, at observatoriet kan varetage sine opgaver som fastsat i forordningen;

6. finder, observatoriets indsats for at skabe øget bevidsthed om racisme og fremmedhad har været en integrerende del af dets opgaver, og at disse aktiviteter derfor bør nævnes i forordningen;

7. anbefaler, at observatoriet rustes tilstrækkeligt til at tage de udfordringer og muligheder op, som kandidatlandene rejser i forbindelse med EU-udvidelsen, og at det samarbejder med Kommissionen om overvågningen af Københavns-kriterierne, også med hensyn til racismebekæmpelse;

8. støtter forslaget om, at observatoriets bestyrelse skal kunne indbyde uafhængige eksperter fra kandidatlande til at deltage i sine møder for at lette den fremtidige tiltrædelse.

Bruxelles, den 12. februar 2004

Peter STRAUB
Formand
for Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om »Resultaterne af regeringskonferencen«

(2004/C 109/10)

REGIONSUDVALGET HAR —

- A. under henvisning til Udkast til traktat om en forfatning for Europa af 18. juli 2003 udarbejdet af Det Europæiske Konvent;
- B. under henvisning til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003;
- C. under henvisning til forslagene fra formandskabet for regeringskonferencen til Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003 (RK 60/03, RK 60/03 add. 1, RK 60/03 add. 2);
- D. under henvisning til Laeken-erklæringen om Den Europæiske Unions fremtid;
- E. under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2003 om resultatet af regeringskonferencen (P5-TA-PROV (2003) 0593) og af 29. januar 2004 om det irske rådsformandskabs program og forfatningen for Europa (P5_TA-PROV (2004) 0052);
- F. under henvisning til sin udtalelse af 9. oktober 2003 om Regionsudvalgets forslag til regeringskonferencen (CdR 169/2003 fin ⁽¹⁾);
- G. under henvisning til præsidiets beslutning af 18. november 2003 om i henhold til artikel 265, stk. 5, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at fremsætte en resolution om ovennævnte emne — på den 53. plenarforsamling den 11. og 12. februar 2004 (mødet den 12. februar) vedtaget følgende resolution:

Regionsudvalget

- 1. BEKLAGER, at regeringskonferencen faldt til jorden på Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003, og STØTTER det irske formandskabs bestræbelser på at få genoptaget regeringsforhandlingerne for så hurtigt som muligt og helst før valget til Europa-Parlamentet at give EU-borgerne en forfatning;
- 2. OPFORDRER TIL, at drøftelserne sker i offentlighed med henblik på at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden;
- 3. FREMHÆVER de historiske fremskridt, som Det Europæiske Konvent har opnået på et bredt demokratisk grundlag, legitimeret af EU's borgere;
- 4. ANSER det udkast, som Det Europæiske Konvent har forelagt stats- og regeringscheferne, og som Regionsudvalget støtter som fundamentet for den fremtidige traktat om indførelse af en forfatning for Europa og MENER følgelig, at det danner grundlag for regeringskonferencens endelige beslutning;

⁽¹⁾ EFT C 23 af 27.1.2004, s. 1.

5. GØR medlemsstaternes regeringer OPMÆRKSOM på deres ansvar og OPFORDERER dem til at sætte fællesskabsinteresser højere end nationale interesser for ikke at sætte den europæiske integration og navnlig samhørighedspolitikken fremtid på spil;
6. UNDERSTREGER i denne forbindelse, at stadfæstelsen af den territoriale samhørighed som et af EU's mål er en af de grundlæggende landvindinger i det udkast til forfatnings-traktat, som konventet har udarbejdet;
7. OPFORDERER regeringskonferencen til at bekræfte de lokale og regionale myndigheders rolle i den europæiske opbygning tillige med Regionsudvalgets nye rolle i forbindelse med kontrol med nærhedsprincippet, som anerkendes i konventets forfatningsudkast;
8. GENTAGER sine henstillinger om korrektion af visse uoverensstemmelser mellem traktatens forskellige dele, som dog ikke rækker ved den institutionelle balance, for dels at afklare Regionsudvalget institutionelle status, stadfæste de obligatoriske høringsområder i den konstitutionelle basisstruktur, styrke dets rådgivende funktion og dels konsolidere den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed især gennem skabelse af et udtrykkeligt retsgrundlag for det grænseoverskridende og tværregionale samarbejde;
9. OPFORDERER medlemsstaternes regeringer til at afslutte den reformproces, der blev iværksat på Det Europæiske Råd i Laeken;
10. ANMODER sin formand om at sende denne resolution til Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen samt til konventets deltagere.

Bruxelles, den 12. februar 2004

Peter STRAUB
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets resolution om Kommissionens arbejdsprogram og regionsudvalgets prioriteter for 2004

(2004/C 109/11)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2004 (KOM(2003) 645 endelig),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om lovgivnings- og arbejdsprogrammet for 2004, som blev vedtaget den 17. december 2003 (P5-TA-PROV(2003)0585),

under henvisning til »Protokollen om samarbejdsformer mellem Europa-Kommissionen og Regionsudvalget« (DI CdR 81/2001 rev. 2), og

ud fra følgende betragtninger:

de lokale og regionale myndigheder er ansvarlige for gennemførelsen af en vigtig del af EU's politikker,

det ville i høj grad fremme EU-politikernes demokratiske legitimitet, hvis de lokale og regionale myndigheder kunne være med til at fastlægge EU's prioriteter -

på sin 53. plenarforsamling den 11. og 12. februar 2004 (mødet den 12. februar) VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

Regionsudvalget Generelle bemærkninger¹. bifalder den strategiske tilgang i Kommissionens årlige arbejdsprogram for 2004;

2. mener, at Kommissionens prioriteter afspejler udvalgets. Regionsudvalgets prioriteter er følgende: at bidrage til at udforme den fremtidige samhørighedspolitik, gennemføre Lissabon-dagsordenen, fuldføre udvidelsen, forberede en ny naboskabspolitik og styrke den lokale og regionale dimension i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

3. gentager sit ønske om at blive inddraget i den interinstitutionelle dialog om den årlige politikstrategi og om arbejdsprogrammet og glæder sig i denne sammenhæng over, at Kommissionens meddelelse om »Dialogen med de regionale og lokale foreninger om udformningen af EU's politikker«⁽¹⁾ fastsætter, at »emnet for den systematiske dialog bliver Kommissionens årlige arbejdsprogram (...);«

4. påtager sig i forbindelse med valgene til Europa-Parlamentet i juni 2004 at forsvare resultaterne af konventets arbejde som bebudet i sin resolution om resultatet af regeringskonferencen, som blev vedtaget den 12. februar 2004;

5. finder det nødvendigt at styrke samarbejdet med Kommissionen om de nærmere bestemmelser for evalueringen af overholdelsen af subsidiaritets-, proportionalitets- og nærhedsprincippet, samt af EU-lovgivningens virkninger på lokalt og regionalt plan, og minder om, at Regionsudvalget i sin resolution om Kommissionens arbejdsprogram for 2003 »opfordrede Kommissionen til straks at implementere den henstilling, der er afgivet af konventets arbejdsgruppe »Subsidiaritet« om, at ethvert lovgivningsforslag skal ledsages af en »subsidiaritetsvurdering« med detaljerede oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om subsidiaritetsprincippet er overholdt«;

6. anser det for nødvendigt at fortsætte Kommissionens forsøgsordninger med henblik på at fremme trepartsmålkontrakter for at styrke den territoriale samhørighed og beder Kommissionen om at informere udvalget om resultaterne af disse ordninger;

7. anmoder Kommissionen om at evaluere resultatet af iværksættelsen af samarbejdsprotokollen med henblik på en kommende revision inden årets udgang samt i lyset af den nye hørings- og samarbejdskultur og udvalgets nye arbejdsopgaver;

8. glæder sig over, at Rådet har vedtaget et flerårigt strategisk program 2004-2006⁽²⁾, som udgør en hensigtsmæssig referenceramme for de andre EU-institutioners strategiske programmer;

Samhørighedspolitikens fremtid⁹. forpligter sig til at deltage fuldt ud i formuleringen af en ny samhørighedspolitik ved at trække på sin særlige ekspertise og sine medlemmers indgående kendskab til lokale og regionale forhold. Regionerne er ikke kun det mest relevante niveau, når der skal træffes beslutninger om samhørighedspolitik, men også det mest effektive niveau, når det gælder gennemførelsen af disse beslutninger;

10. hilser initiativerne i tilknytning til Det Europæiske År for Idrættens Pædagogiske Dimension 2004 velkommen og anmoder, i og med at de lokale og regionale myndigheder er dybt involveret i tilrettelæggelsen af idrætsarrangementer, om at blive draget stærkere ind i de arrangementer, der afholdes af Kommissionen i regi af 2004 EYES-initiativet;

11. bakker helhjertet op om en ægte europæisk regionalpolitik, som fremmer konkurrenceevnen med sigte på at nå Lissabon-strategiens mål, og afviser enhver tanke om renational-

isering og om at lade denne politik bortfalde for i stedet blot at yde regional bistand til de fattigste medlemsstater;

12. er af den opfattelse, at målet om at afsætte 0,45 % af EU's BNP til regionalpolitikken udgør den nødvendige tærskel for at garantere Unionen en realistisk regionalpolitik; nægter at acceptere, at regionalpolitikken benyttes som tilpasningsvariabel i forbindelse med nogle netto-bidragydende medlemsstaters krav om nedskæringer i EU's budget;

13. afviser enhver tilbøjelighed til at rette sig ind efter netto-bidragydernes holdninger på regeringskonferencen som betingelse for en aftale om de fremtidige finansielle perspektiver og samhørighedspolitikens beløbsramme;

14. understreger, at det regionale samarbejde udgør en integrationsfaktor og en reel EU-merværdi ved regionalpolitikken, der bør fremstå som en grundpille i de kommende struktur-fonde;

15. fremhæver på ny, at det er nødvendigt med større forenkling, effektivitet og decentralisering i strukturfondene, således som det blev pointeret i Regionsudvalgets perspektivrapport, og således som de lokale aktører har slået til lyd for under de omfattende høringer, som er blevet gennemført på dette område;

16. gentager sin anmodning om operationel gennemførelse af en EU-politik for udvikling af landdistrikterne med udgangspunkt i en integreret strategi inden for rammerne af en sammenhængende juridisk og praktisk ramme, jf. erklæringerne fra Cork (1996) og Salzburg (2003); Regionsudvalget kræver, at man går bort fra den nuværende forestilling om udvikling af landdistrikterne som en simpel forlængelse af landbrugsaktiviteterne og i stedet formulerer en politik, som integrerer hele spekteret af landbrugsaktiviteter, turisme, støtte til håndværksvirksomhed, adgang til informationsfundet, befolknings- og virksomhedstjenester samt boligpolitik;

Hen imod iværksættelse af Lissabon-strategiens målsætning^{er}17. anmoder om en mere intensiv og mere decentraliseret implementering af Lissabon-strategien baseret på tilstrækkelige budgetmidler;

18. bifalder den kraftige impuls, som Kommissionens meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde tilfører Lissabon-dagsordenen, og opfordrer forårstopmødet til at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for at virkeliggøre de reformer, der kræves for at stimulere konkurrenceevne, innovation, bæredygtig vækst og stabilitet, og mener, at de lokale og regionale myndigheder skal betragtes som partnere i gennemførelsen af Lissabon-strategien og understreger disse myndigheders bidrag til virkeliggørelsen af disse målsætninger og til nedbringelse af de regionale skævheder;

19. mener dog ikke, at strukturreformer, som måtte være nødvendige af hensyn til opfyldelsen af Lissabon-målene, må gå ud over den sociale samhørighed, hvorfor reformerne må ledsages af betydelige økonomiske, sociale og uddannelsesmæssige investeringer. I den forbindelse går Regionsudvalget ind for at fastsætte mere præcise kriterier for »stabilitets- og vækstpagten«, som tager højde for de offentlige myndigheders investeringer, herunder navnlig udgifter til infrastruktur og støtte til erhvervs-mæssig og social integration;

20. efterlyser en yderligere og kraftigere indarbejdning af miljøhensyn på alle politikområder i overensstemmelse med Gøteborg-strategien;

21. bifalder prioriteringen af fremme af investeringer i netværk og viden, herunder især udvikling af det europæiske forskningsrum og iværksættelse af den handlingsplan, der skal øge investeringerne i vækst og udvikling i overensstemmelse med målsætningen om 3 % af BNP og tiltrække menneskelige ressourcer til forskningsområdet;

⁽¹⁾ (KOM(2003) 811 endelig)

⁽²⁾ (dok. 15709/03 af 5.12.2003)

22. efterlyser mere fokus på den rolle, som uddannelse og investeringer i menneskelige ressourcer spiller, når det gælder om at fremme europæisk vækst og fuldføre Lissabon-strategien;

23. afventer med utålmodighed Kommissionens opfølgning på Domstolens dom i »Altmark Trans«-sagen om finansiering af forsyningspligtigheder og Grønbogen om forsyningspligtigheder, hvor Kommissionen kun fremlægger et begrænset antal forslag til lovgivningsmæssige tiltag;

24. understreger den væsentlige rolle, en revision og justering af eEuropa 2005-initiativet spiller i det udvidede Europa, især udviklingen og anvendelsen af en sikker europæisk bredbåndsinfrastruktur, og ser frem til den reviderede eEuropa-handlingsplan 2005;

25. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at koncentrationstendenserne på medieområdet ikke føre til et oligopol, som vil udgøre en trussel mod pluralisme, kulturel mangfoldighed og forbrugernes frie valg;

Unionens udvidelse26. udtrykker bekymring over, at Kommissionen og de nationale myndigheder ikke inddrager de lokale og regionale myndigheder tilstrækkeligt i forberedelsen af udvidelsen, og kræver, at samhörighedspolitikken spiller en betydelig rolle i forbindelse med integreringen af de nye medlemsstater;

27. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har inkluderet yderligere opbygning af den administrative kapacitet som en af sine topprioriteter for tiltrædelseslandene; minder om, at specielt de lokale og regionale myndigheder i tiltrædelseslandene stadig har behov for yderligere assistance; opfordrer Kommissionen til snarest at introducere nye innovative foranstaltninger med henblik på at styrke de lokale og regionale myndigheders implementerings- og administrationskapacitet i tiltrædelseslandene;

28. anbefaler kraftigt, at de lokale og regionale myndigheder involveres bedre i de igangværende og fremtidige tiltrædelsesforhandlinger; minder om, at de problemer, som de første ti tiltrædelseslande i øjeblikket konfronteres med, også skyldes manglende implementerings- og administrationskapacitet og kunne have været undgået, hvis man havde været mere opmærksom på de lokale og regionale myndigheders behov i forbindelse med udvidelsesprocessen;

29. understreger vigtigheden af at fremme kulturel mangfoldighed i et udvidet Europa; ser frem til aktivt at forfølge sin målsætninger om respekt for og fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed som en kilde til rigdom, der bør bevares;

Naboskabspolitik30. støtter fuldt ud Kommissionens naboskabspolitik og det stabilitetsaspekt, som denne politik hviler på; beklager på ny, at Kommissionens arbejdsprogram stadig som hovedregel ikke foreskriver høring af Regionsudvalget angående sager med relation til udvidelsen og naboskabspolitikken;

31. anser endvidere udviklingen af transeuropæiske net for et absolut nødvendigt redskab til at styrke stabiliteten ved EU's grænser;

32. minder om, at det, for at en bredere Europa-politik kan krones med held, er absolut nødvendigt at anlægge to differen-

tierte tilgange: én for Middelhavet og én for Rusland og NIS (de nye uafhængige stater);

33. anbefaler Kommissionen at tage fuldt hensyn til de erfaringer, som de nye RU-medlemmer fra tiltrædelseslandene har med nabolandene i Øst og langs Middelhavet, samt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i det udvidede EU med 25 medlemsstater i forbindelse med udformningen af den nye politik: en »kreds af venner«; Regionsudvalget vil i den forbindelse især rette opmærksomheden mod den østlige dimension af det bredere europæiske naboskab og afholde et seminar om dette emne i Kaliningrad i andet halvår af 2004;

34. ønsker i overensstemmelse med sin resolution af 28. november 2003 en mere intensiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i Euro-Middelhavspartnerskabet, hvilket indebærer, at der oprettes et organ blandt Euro-Middelhavspartnerskabets institutioner til at repræsentere de lokale og regionale myndigheder, og at det decentrale samarbejde i dette partnerskab bliver en selvstændig søjle i Barcelona-processen og kædes sammen med retningslinjerne for tværregionalt samarbejde hen over landegrænserne mellem lokale myndigheder i Middelhavsregionen; i den forbindelse bør man især fokusere på specifikke uddannelsesprogrammer, der sigter mod administrative færdigheder;

35. opfordrer til at lægge sig i selen for at gennemføre Thessaloniki-dagsordenen og til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i det vestlige Balkan i alle EU-programmer og -netværk, der kan fremme integrationen af disse i Europa på ethvert økonomisk, socialt og kulturelt område;

Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed36. understreger det lokale og regionale aspekt af indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; anmoder dels om, at der tages hensyn til dette aspekt, når der skal fastsættes retningslinjer for opfølgningen af Tammerfors-programmet, som Regionsudvalget ønsker afsluttet inden for den frist, som det Europæiske Råd bekræftede på samlingen i Thessaloniki, dels om at blive hørt i den anledning;

37. noterer sig med tilfredshed, at Regionsudvalget i højere grad bliver hørt vedrørende indvandrings- og asylpolitik; beklager dog, at Kommissionen ikke har villet høre Regionsudvalget om bestemte dokumenter på området, som udvalget ellers havde ønsket at blive hørt om;

38. påpeger, at integration af indvandrere og social samhörighed er topaktuelle emner i de fleste EU-lande, og mener, at integration bør være et centralt spørgsmål på alle relevante EU-politikområder, navnlig i den fælles indvandrings- og asylpolitik;

39. foreslår også at anvende strukturfondene til at støtte og udvikle instrumenter til virkeliggørelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i følsomme regioner og lokalområder;

40. anmoder sin formand om at sende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, det irske og det nederlandske formandskab samt til ansøgerlandenes regeringer og parlamenter.

Bruxelles, den 12. februar 2004

Peter STRAUB
Formand
for Regionsudvalget
